

Parivartio

No: 5 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

61. vuosikerta 19.10.2022

Merivartiosto tukeutuu kertausharjoituksissa reserviläiskouluttajiin.

s. 10-11

Maskun marssi
jatkaa suosiotaan

s. 3

Munkit ja
maanpuolustus
kiinnostivat
Raisiossa

s. 4

Maakunta-
komppanialle
ensimmäiset
dronit

s. 4

Jääkärikenraali
Paavo Paalulle
muistolaatta
Turkuun

s. 6

Veljesreissu
SRA:n SM-kisoihin
Rovakärvelle

s. 13

In memoriam:
Kirsi Aittala
(1955-2022)

s. 14

Neljättä kertaa on paronin mailta marssille lähdetty – ja perinne jatkuu

Maskun marssi jatkaa suosiotaan

Tuula Rahkonen

Tuula Rahkonen

Louhisaaren Reserviläiset järjestivät Maskun marssin sunnuntaina 25.9. yhteistyössä Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin kanssa. Marssi toteutettiin MPK:n kurssina. Marssisarjoja oli kolme; siviilisarjat 15 km ja 25 km sekä kenttäkelpoisuusmarssi 25 km (kenttäkelpoisuuden osatesisuoritus). Marssitoimisto Saunaparonilla Maskussa aukesi jo aamu kahdeksalta, jonka jälkeen ensimmäiset 25 kilometrin marssijat pääsivät matkaan. Ilmoittautuneita marssille oli viitisenkymmentä, mutta lopullinen osallistujamäärä jäi peruutusten jälkeen kolmeen kymmeneen. Marssille lähdettiin joustavasti omaan tahtiin. Suoritukseen oli aikaa ilta kuuteen saakka, jolloin marssitoimisto sulkeutui.

Reitit kuljivat pääosin metsäisiä polkuja pitkin, toki matkalla oli hieman asfalttietä sekä hiekkatietä. Reitin varrella oli kolme huolto- ja vesipistettä. Marssin jälkeen marssikeskuksessa oli tarjolla ruokaa sekä sauna- ja uintimahdollisuus. Kaikki marssijat saivat osallistumistodistuksen. Lisäksi heillä oli mahdollisuus ostaa Maskun marssi -logolla varustettu kankainen merkki tai lippalakki. Marssi oli kaikille avoin tapahtuma.

Siviilisarjalle ei ollut asetettu erityisiä vaatimuksia, mutta suositeltavaa oli riittävä peruskunto ja kunnolliset jalkineet. Lisäksi kaikilta osallistujilta (ainakin marssikaverilta) vaadittiin välttämätöntä kartanlukutaitoa. Paperikartan lisäksi käytössä oli myös mobiilikarttasovellus. Marssijoiden etenemisistä seurattiin ja viestittiin marssitoimiston reaaliajassa. Näin varmistettiin kaikkien osallistujien ”maaliin” pääseminen.

Osallistujamäärät nousussa

Louhisaaren Reserviläiset ovat toteuttaneet Maskun marssin nyt järjestyksessä neljättä kertaa. Aikaisemmat marssit järjestettiin vuosina 2019, 2020 ja 2021. Vaikka korona on kurittanut yhdistystoimintaa rankasti, niin marssit ulkotapahtumana on voitu toteuttaa koronaturvallisesti, turvavälit huomioiden. Marssit ovat kiinnostaneet tapahtumana ja osallistujamäärä on ollut noususuhteinen. Järjestävä yhdistys toivoo seuraavalle marssille lisää osallistujia. - Marssikeskuksena toiminut Saunaparonien tila mahdollistaa suuremmankin tapahtuman läpiviennin, **Kimmo Kiiveri** toteaa.

Louhisaaren Reserviläisten puheenjohtaja **Miikka Laitinen** kertoo marseista saadun hyvää palautetta. - Moni on ollut marssimassa kaikilla keroilla. Reitit ovat olleet vuosien aikana lähes samat. Tänä vuonna on kuitenkin panostettu enemmän maisemaan jättämällä pitkä asfalttiosuus pois. Kimmo Kiiveri toteaa ensimmäisen marssin järjestämisen olleen yhdistykselle kova panostus. - Sittemmin tapahtu-

Alastaron reserviläiset lähestyvät huoltopistettä.

man toteuttaminen on mennyt jo rutiinilla, joskin palautteen mukaisesti tapahtumaa on pyritty kehittämään osallistujien toiveiden mukaisesti.

Marssilla pitkät perinteet

Maskun marssilla on pitkät perinteet. 1990-luvulla järjestettiin Raasissa marssia, joihin kuului oleellisesti myös ampuminen. Arkistojen mukaan ensimmäinen kerta järjestettiin Kurittulan kouluun tukeutuen vuonna 1999 ja toinen seuraavana vuonna 2000. Tämän jälkeen marssia järjestettiin Raasissa noin kymmenisen kertaa.

Ajatus Maskun marssista tuli maskulaisten Kesäyön marssin kävelijöiltä Tuusulasta. Tuolloin silloinen MPK oli hakemassa muotoaan ja Maskun paikallisosasto teki hyvää yhteistyötä reserviläisyhdistysten kanssa. Yhteistyössä toteutettiin kaikille avoin liikunnallinen marssitapahtuma Saunaparoniin tukeutuen.

Louhisaaren Reserviläisten **Sepo Lerkki** kertoo sään suosineen syyskuussa järjestettyjä marssia. -Kuten aikaisemmat, myös tämä neljäs marssi on marssittu upeassa syysäässä. Siis, jo neljättä kertaa Paronin mailta on matkaan lähdetty – ja perinne jatkuu.

Mikko Suominen ja **Rami Virtanen** osallistuivat marssille ensimmäistä kertaa.

- Jonkinlaisesta viidenkymmen villityksestä tässä on kyse, tuumaili Suominen innostuneena ennen marssia.

Sarjana miehillä oli siviilisarja 15 km. Toista kertaa marssimassa olleet Hämäläiset, isä ja poika, kertoivat, että edellisellä kerralla mentiin hiukan harhaan ja nyt yritetään pysyä ”kartalla”.

Mukava reitti ja monipuolinen maasto toivat miehet toistamiseen marssille.

- Tämä on myös hyvää harjoitusta tulevaa varusmiespalvelusta varten, totesi kutsuntoihin valmistautuva **Ville Hämäläinen**.

Marssi kiinnosti myös naisia. Ensi kertaa marssille osallistuva **Sanna Raunila** oli tyytyväinen 25 km:n suoritukseensa. Marssin jälkeen maistui makkarakeitto. Saunassa oli mukava rentoutua urakan jälkeen ja kaiken kruunasi virkistävä uinti.

Aktiivista toimintaa läpi vuoden

Louhisaaren Reserviläiset on kaikille täysi-ikäisille Suomen kansalaisille avoin maanpuolustusyhdistys. Yhdistyksen toimintaan kuuluu ympäri vuoden tapahtuva ampumatoiminta. Kesällä osallistutaan paikallisiin markkinoihin ja syksyisin järjestetään Maskun marssi. Toimintasuunnitelmasta löytyvät myös vuosittaiset retket vaihtuviin maanpuolustuksellisiin kohteisiin.

Yhdistys on myös vahvasti mukana tukemassa sotiemme veteraanien toimintaa ja pyrkii täyttämään mahdollisuuksien mukaan saamansa veteraaniyhdistysten tukipyynnöt. Veteraanitoimintaan kuuluvat kunnivartiot, lippuvartiot ja muistomerkkien kunnossapito. Yhdistys on jo vuosien ajan tukenut Mannerheim-ristin ritarien säätiötä Askaisten Ritaripuiston tapahtumien toteuttamisessa, ritaripuiston vuosijuhlissa kesäkuussa sekä itsenäisyyspäivän juhlallisuuksissa.

Teksti ja kuvat:
Tuula Rahkonen

Ensikertalaiset Rami Virtanen ja Mikko Suominen nauttivat marssista.

Markku Vuorinen

Markus Vuorinen (vas.) ja Markus Pitkänen olivat ilmeistä päätellen tavanomaistakin reippaammalla asenteella liikkeellä.

Pasi ja Ville Hämäläinen palautepisteellä.

LYHYET

Turpotietäjällä ennätysuospio

Perjantaina 7.10. kisattiin Turpotietäjä 2022:n alkukilpailu ympäri maata. Kyseessä on lukiolaisten turvallisuuspolitiikan ja kokonaisturvallisuuden tietämystä mittaava tietokilpailu.

Tänä vuonna kilpailuun osallistuu ennätysmäärä lukioita, kun 76 lukioita ja noin 600 lukiolaista on ilmoittautunut mukaan. Kilpailun toteuttavat Reserviläisliitto, Suomen Reserviupseeriliitto, Kadettikunta sekä Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liitto HYOL ry.

Ensimmäistä kertaa kilpailun historiassa pääpalkintona on suora yliopistopaikka, kun Turun yliopisto tarjoaa kilpailun voittajalle yhteiskuntatieteellisestä tiedekunnasta opiskelupaikan poliittisen historian oppiaineeseen. Lisäksi kilpailun kolme parasta palkitaan stipendein. Loppukilpailu järjestetään Helsingissä talvisodan alkamisen muistopäivänä 30.11.2022.

– Koskaan aikaisemmin kilpailun historiassa lukioita ja opiskelijoita ei ole ollut näin runsaasti mukana. Tämä kertoo siitä, että maailmanpoliittinen tilanne on saanut nuoret pohtimaan turvallisuuteen liittyviä kysymyksiä. Lisäksi pääpalkintona oleva opiskelupaikka herättää kilpailua kohtaan aivan uudenlaisen kiinnostuksen, kertoo Reserviläisliiton viestintäpäällikkö Antti Pynttari.

Lähde: Reserviläisliitto

Lähde mukaan sotilasmoniotteluun

Reserviläisliitto on kansainvälisen aliupseerijärjestön CISOR:n jäsen. Järjestössä yhtenä toimintamuotona on sotilasmoniotteluiden järjestäminen ja sen harrastamiseen kannustaminen sekä lajin harjoittelun mahdollistaminen. Suomen Reserviupseeriliitto kuuluu vastaavasti upseerien kansainväliseen järjestöön CIOR:in, jossa sotilasmoniottelua harjoitellaan ja kilpaillaan vastaavalla tavalla.

Vuonna 2023 CISOR:n ja CIOR:n sotilasmoniottelukilpailut ajoittuvat kesäkuulle. CISOR:n kilpailu pidetään Saksan Münchenissä 12.-16.6.2023 ja CIOR:n Helsingin Santahaminassa juhannuksen jälkeisellä viikolla.

Reserviläisliitto pyrkii lähettämään molempiin tapahtumiin 3-4 joukkuetta, joissa jokaisessa tulee olla kolme henkeä. Tulevia kilpailuja ja lajin edistämistä varten järjestetään kolme lajikoulutuspäivää Porin prikaatissa Säkylässä yhteistyössä MPK:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin kanssa.

Osallistujan ei tarvitse olla aiemmin harrastanut lajia. Riittää, kun on kiinnostunut ja löytyy sisua, halua, joukkuehenkeä sekä hyvä peruskunto. Sotilasmoniottelun lajeihin kuuluvat kivääriammunta, pistooliammunta, käsikranaatin pituus- ja tarkkuusheitto, esteuinti 50 m, sotilaseserata, maastojuoksu 7-9 km, suunnistus 5-7 km.

Lisätietoja Reserviläisliiton verkkosivuilta.

Lähde: Reserviläisliitto

Maanpuolustusharrastus kiinnostu markkinakansaa Raisiossa.

Raision Reserviläisten jäsenmäärä kaksinkertaistui vuodessa Munkkeja ja maanpuolustusasiaa

Jari Holmberg

Elokuun lopulla vietettiin Raisio päivien ohella Killin markkinoita. Raision Reserviläiset osallistui jo toistamiseen tapahtumaan, viime vuoden hyvien kokemusten kannustamina. Aurinkoinen sää suosi taas markkinoita ja houkutteli markkinaväkeä runsain joukoin tapahtumaan.

Raision Reserviläisten teltoilla tapahtui myös paljon. Piiriltä lainaksi saadulla isolla teltalla sai kokeilla ekoaseammuntaa kiväärillä ja pistoolilla. Lähes koko markkinoiden ajan teltalla oli halukkaiden ampujien innostunut jono.

Kaksi pienempää telttaa laitoimme yhteen. Näistä myimme markkinaväelle munkkeja, makkaraa, kahvia ja juotavia.

Meillä oli myös pari pienempää pistettä, joista sai halutessaan tietoa Reserviläisliitosta, V-S Piiristä ja Raision Reserviläisistä. Olimme

myös jalkautuneet kertomaan toiminnastamme kiinnostuneille, ja niitä riitti pitkin päivää.

Jäsenmäärä tuplaantunut

Markkinat oli taas eräänlainen voimainkoetus yhdistykselle suunnitellun, toteutuksen ja läpiviennin osalta. Onneksi meidän vanhojen apuna oli iso joukko uusia innokkaita toimijoita, joiden apu oli merkittävä.

Raision Reserviläisten jäsenmäärä on yli kaksinkertaistunut tänä vuonna. Se onkin lisännyt kysyntää yhdistyksen järjestämille tapahtumille. Niitä onkin lisätty ja yhdistyksen ympärillä on hyvä pohinä päällä.

Kaikki munkit myytiin, kahvia meni paljon ja makkaraa haettiin kaupasta lisää kysynnän mukaan.

Suuri kiitos yhdistyksen toimijoille, markkinoiden tapahtumajärjestäjille ja Varsinais-Suomen Reserviläispiirille tuestanne. Nähdään taas ensi vuonna Killin markkinoilla Raisiossa.

Ekoaseammunta on takuuvarma messuhitti.

Varsinais-Suomen Maakuntakomppania sai ensimmäiset drooninsa

Timo Ylikärppä

Syyskuun Reserviläinen-lehdessä oli kirjoitus Suur-Savon Reserviläispiirin drone-hankkeesta. Mikkeliläiset eivät kuitenkaan ole ainoita, eivätkä ensimmäisiä asiaan heränneitä, sillä Varsinais-Suomessa reserviläiset ovat jo ensimmäiset drooninsa ostaneet ja luovuttaneet Lounais-Suomen aluetoimiston säilytettäväksi. Täällä drone-hankkeen käynnisti Jääkarhu ry, joka on Varsinais-Suomen Maakuntakomppanian (VS-MAAKK) tukiyhdistys. Hankkeen ensimmäisessä vaiheessa hankittiin useita laadukkaita drooneja, jotka soveltuvat erityisen hyvin ryhmän/joukkueen taistelutoimintaan – Jää-

karhun drone-hankkeen ensisijainen päämäärä onkin paikallispuolustuksen vahvistaminen.

Drooneja täytyy olla riittävästi. Ihanne olisi, että jokaisella ryhmällä olisi povitaskussaan vähintään yksi pieni ”lentävä röökiaski”, joka ei ole vaaraksi käyttäjänsä tai oman porukan terveydelle, vaan päinvastoin, tositalanteessa se säästää henkiä. Maakuntakomppanialaisten koulutus on jo aloitettu ja toivomuksena on nähdä droonet kertausharjoitusten vakiovarusteena. Hankkeen toisessa vaiheessa on tarkoitus hankkia VSMAAKKin käyttöön hieman suurempia ja kalliimpia laitteita, joiden suorituskyky esimerkiksi pimeällä on parempi.

Perinteiseen sotaan varauduttava yhä

Ukrainan sota on täyttännyt median ja somen videoista, joista moni on havainnut droonien merkityksen nykyaikaisessa sodankäynnissä. Toisaalta Ukrainan sota on osoittanut myös sen, että perinteiseen sotaan on syytä varautua nykyajanakin.

Nämä kaksi tekijää ovat varmasti edesauttaneet varojen keräämistä. Tähän paikallispuolustuksen kannalta tärkeään hankkeeseen ovat osallistuneet useat yksityishenkilöt, yritykset, yhdistykset sekä erikseen mainittavana tahona Varsinais-Suomen Maakuntasäätiö. Jääkarhu ry kiittää osallistuneita ja jatkaa vapaaeh-

toista maanpuolustustyötä sekä Varsinais-Suomalaisen reserviläisperinteen vaalimista.

Jääkarhu-tunnus periytyy sodanaikaisesta, varsinaissuomalaisista reserviläisistä kootun Jalkaväkirykmentti 14:n tunnuksesta, joka nykyään koristaa jokaisen VSMAAKK:iin kuuluvan käsivartta. JR14 on Varsinais-Suomen Maakuntakomppanian perinnejoukko-osasto.

Toimintansa tukemiseksi yhdistys voi ottaa vastaan lahjoituksia, yhteydenotot: jaakarhury@gmail.com

Kirjoittaja on kapteeniluutnantti (res) ja Jääkarhu ry:n puheenjohtaja.

AJANKOHTAISTA ALUETOIMISTOLTA

Paikallispuolustuksen harjoittelua

Vuoden toinen paikallispuolustusharjoitusten kokonaisuus järjestettiin Maavoimien esikunnan johtamana kuudella eri alueella aina pääkaupunkiseudulta Lappiin. Porin prikaatin toiminta-alueella harjoitettiin Vaasasta Varsinais-Suomeen. Harjoituksen osallistui kaikkiaan yli 1200 sotilasta ja joukkojen käytön painopiste oli Varsinais-Suomessa. Oman maakunnan paikallispuolustuksen joukkojen toiminta keskittyi tällä kertaa Naantali – Raisio alueelle.

Harjoituksen keskeisinä teemoina olivat logistisesti merkittävien kohteiden suojaaminen ja toimintaedellytysten ylläpito, muiden puolustushaarojen joukkojen alkuvaiheen toiminnan suojaaminen ja eri puolustushaaroista olevien joukkojen välinen yhteistoiminta sekä keskeisesti paikallispuolustukseen liittyvä viranomaisten yhteisoperointi.

Harjoituksessa olikin aiempaa enemmän käytännön harjoitteita, joihin osallistui joukkoja sekä maavoimien paikallispuolustuksen, merivoimien, logistiikkalaitoksesta, ilmavoimien ja eri viranomaisista. Paikallispuolustuksen operoi viikon aikana Turun lentokentällä, Naantali-Raisio alueella, Naantalin ja Nesteen sataman alueella, sekä harjoitti

yhteistoimintaa Pansion tukikohdassa toimineen Rannikkolaivasto tukikohtapataljoona kanssa.

Harjoitus toi merkittävän määrän kokemusta ja oppia siitä, miten toiminta muuttuu, kun rinnalla onkin kumppani, jonka kanssa ei olla säännöllisesti yhteydessä. Tämän kaltaisessa yhteistyössä johtamistoiminnan ja tilannekuvan yhteensovittaminen ovat keskeisessä roolissa. Nykyajan yhteistoiminnassa ja useamman toimijan välisessä kommunikoinnissa korostuvat usein tekniset järjestelmät ja niiden yhteensovittaminen. Tämän teknisen yhteensopivuuden rinnalla kannattaisi pohtia lähtien tai henkilökohtaisen tapaamisen merkitystä ihmisten ja joukkojen välisessä kommunikaatiossa.

Harjoitus tarjosi useita yhteisoperaatioita eri viranomaisten välillä. Harjoitteissa kyettiin harjaanuttamaan joukkoja moninaisiin tilanteisiin ja saatiin kokemusta siitä, millaisissa tilanteissa johtovastuu kuulu millekin viranomaiselle. Harjoitusviikko oli nousujohteinen ja viikon alussa keskityttiin yksittäisiin tapahtumiin, joissa harjoitettiin pääosin kahden eri viranomaisen välistä yhteistoimintaa.

Harjoitusviikko huipentui torstaina laajaan sotilaallisesti

johdettuun operaatioon. Operaatioissa joukot toimivat laajalla alueella Naantalin sataman ja kaupungin alueella, missä turvattiin sataman toimintaedellytykset, sekä Raision suunnassa, missä kyettiin lyömään Raision tehtaiden alueella tunkeutunut vihamielinen osasto. Operaatioon osallistui joukkoja alueen viranomaistahoista ja operaatioita johdettiin Puolustusvoimien perustamasta komentopaikasta, jonne kokoontui yleisjohtajia ja yhteysupseereita eri toimijoista.

Saman pöydän ympärillä istuttaessa kyettiin tuottamaan tilannekuvaa usean toimijan kanavista, ja ilahduttavaa oli huomata, kuinka selkeästi kokonaiskuva kyettiin rakentamaan ja suunnittelemaan joukot oikea-aikaisesti tehtäviinsä.

Yritysten panos merkittävä

Viranomaisten lisäksi harjoitukseen osallistuivat aktiivisesti Naantalin ja Raision kaupunkien johtoryhmät, niin valmisteluvaiheessa kuin itse harjoituksen aikana. Uskon, että harjoitus toi myös näille kahdelle kuntatoimijalle lisää kokemusta ja perusteita omaan poikkeusolojen toimintaan varautumiseksi. Harjoitus ei olisi ollut myöskään mahdollinen ilman Naantalin ja Raision tukea.

Suuri kiitos kuulu kaupungeille siitä, että he tarjosivat tilojaan ja alueitaan harjoitusjoukkojen käyttöön.

Kaupunkien lisäksi merkittäviä harjoituksen mahdollistajia olivat alueen yritykset. Harjoitustilanteet kyettiin rakentamaan mahdollisimman aidoiksi alueen yritysten tuella. Ilman Naantalin sataman, Nesteen, Turun seudun energian ja Raision tehtaiden myötävaikutusta harjoitusalueet olisivat jääneet varsin suppeiksi. Nyt tilanteet ja tapahtumat saatiin vietyä sellaisille alueille, joissa myös poikkeusoloissa mahdollisesti toimisimme.

Koska kyse on paikallispuolustusharjoituksesta, niin en malta olla mainitsematta keskeisen strategisen kumppanimme, eli Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen, osallistumista ja tukea harjoituskokonaisuudelle. MPK oli mukana järjestämässä harjoitukseen liittynyttä kotiseutuharjoitusta, jossa kolmannen sektorin toimijoiden käyttöä ja roolia testattiin erityisesti kuntakentän tukena. Luonnollisesti MPK:n osallistuminen myös harjoituksen sotilaalliseen vaiheeseen oli suuri, koska MPK:n aktiiveja toimi omissa sodan ajan tehtävissä olleiden lisäksi harjoitusjoukoissa vastatoimintaosaston maali-

henkilöinä ja harjoitusjoukkojen kouluttajina.

Kun kaikki edellä mainitut toimijat sijoittaa samaan lauseeseen, laskee yhteen ja alkaa pohtia kuinka luontevasti yhteiskunnan eri tahojen välinen yhteistyö ja -toiminta tapahtuu, niin voi todeta, että maata kyetään puolustamaan varsin laajalla skaalalla ja kokonaisturvallisuuden malli on arvo, jota kannattaa vaalia ja kehittää entisestään.

Petteri Iitti
everstiluutnantti
toimistopäällikkö

Lounais-Suomen aluetoimisto

Perheliikuntapäivä houkutteli perheen pienimmätkin toimintarasteille Loimaalla

Eero Kopu

11. syyskuuta vietettiin Loimaan Seudun Reserviläisten järjestämää perheliikuntapäivää upeassa auringonpaisteessa. Vielä aamupäivällä säätilanne näytti ikävämältä, kun taivas oli harmaa ja vettä ripsotteli varovaisesti. Lopulta pilviverho repesi, aurinko tuli esiin, ja allekirjoittanut sai suosiolla heittää maastopuvun takin Loimaan urheilukeskuksen huoltorakennuksen nurkkaan.

Vaikka perheliikuntapäivää onkin Loimaalla järjestetty jo useita kertoja vuosien varrella, oli tämä itselleni ensimmäinen kerta. Sinänsä tapahtuma oli helppo sisäistä, koska olin keväällä toiminut Wihtorin jotoksen kilpailunjohtajana - nyt tehdään vastaava tapahtuma lapsia ajatellen. Rastinpitäjille homma oli kovin selvä, ja lopulta minulle jäi lähinnä koollekutsujan rooli.

Tapahtumaan saatiinkin mukavasti mukaan paikallisia yhdistyksiä, jotka pääsivät testaamaan lasten, ja miksei heidän vanhempiansakin, tietoja ja taitoja. Itsekin kiersin tarkastamassa eri rastit, ja pakko myöntää, että täysiä pisteitä ei olisi tullut. Lienee parempi pysytellä kilpailunjohtajan pallilla jatkossakin.

Kilpailukortteja jaettiin lopulta 18 kappaletta, eli osallistujamäärä oli siinä 60-70 henkilön kieppeillä. Mielestäni hyvä saavutus, kun samanaikaisesti oli tapahtumia niin pesä-, kori- kuin jalkapalloilijoillakin. Reitin kierrettyään ja

Perheliikuntapäivän rastit sopivat kaikenikäisille

tehtävät tehtyään partiot saivat kahvia, mehua ja makkaraa. Taroittavat tekivät hyvin kauppansa

ja itselleni jäi hyvä mieli tapahtumasta, toivottavasti myös muille osallistuneille.

Tämänkin tapahtuman onnistuminen nojasi vakaasti niin ruutinoituneiden rastinpitäjien kuin

oman yhdistyksemme aktiivisten jäsenten harteille. Iso kiitos kaikille mukana olleille.

Eero Kopu

LYHYET

RESUL rekrytoi jotoskehittäjän

Reserviläisurheiluliitto on valinnut liiton osa-aikaiseksi jotoskehittäjäksi kauppatieteiden ylioppilaan **Janne Welinin**. Hän on toiminut Varusmiesliiton pääsihteerinä ja jatkaa myös tässä toimessa jotoskehitystyön rinnalla. Reserviläisurheiluliitto on saanut rahoituksen jotoskehittäjän hankkeeseen Maanpuolustuksen kannatussäätiöltä.

Jotostoiminnan kehittämissuunnitelman tavoitteena on muun muassa kehittää nykyisten valtakunnallisten josten sisältöä vastaamaan mahdollisimman hyvin puolustusvoimien tarpeita ja nykyaikaiselle taistelijalle asetettuja vaatimuksia, tehostaa tapahtumien viestintää paremmin uusia kohderyhmiä tavoittavaksi sekä tuottaa 3–5 uudentyyppistä josta vuosien 2023–2025 aikana.

Reserviläisurheiluliiton toiminnanjohtaja **Veli-Matti Kesälähti** pitää erinomaisena Welinin saamista osaksi RESUL:in toimiston tiimiä. Kesälähteen mukaan hän tuo tärkeää, uutta näkemystä kehitystyöhön.

– Saimme jotoskehittäjän tehtävään hyviä hakemuksia ja haastattelimme viisi monipuolisen kokemuksen omaavaa hakijaa. Janne Welin vakuutti haastatteluryhmän dynaamisuuksellaan ja viestintäosaamisellaan. Uskomme, että hankkeen kannalta keskeisen kohderyhmän, nuorten reserviläisten, tavoittamiseen Jannella on erinomaiset edellytykset, mitä tukevat nykyisessä Varusmiesliiton pääsihteerin tehtävässä hankittu kokemus ja sidosryhmäsuhteet.

Welin aloittaa tehtävässään syksyn aikana. Tehtävä on määräaikainen, kestoltaan 2–2,5 vuotta.

Lähde: Reserviläisurheiluliitto

Paperiset litterat jäävät historiaan

Kertausharjoituskäskyn (KH) ja vapaaehtoisuuden harjoituksen (VEH) kutsun mukana tulleiden julkisen liikenteen matkailupöytäkirjojen eli litteroiden käytöstä siirryttiin 1.10.2022 alkaen Matkahuollon Reitit & Liput -mobiilisovelluksen käyttöön. Mobiilisovellukseen syötetään kertakäyttökoodi, jolla mahdollistetaan maksuttoman matkan varaaminen harjoitukseen. Koodilla lunastetun matkalipun yhteydessä kuljettajalle on esitettävä kertauskäsky tai -kutsu. Junamatkat ostetaan erikseen VR Matkalla -mobiilisovelluksesta, joten sovelluksesta tulee suodattaa VR:n junamatkat pois. Voit tiedustella saapumismatkaasi varten kertakäyttökoodia omasta aluetoimistostasi. Vaihtoehtoisesti voit maksaa saapumismatkaasi itse, jolloin kustannukset tilitetään päivärahojen yhteydessä kuittia vastaan. Saat harjoituksen aikana kertausharjoitusväpelistä kertakäyttökoodin paluumatkaasi varten. Syksyn siirtymävaiheen aikana myös paperisia matkailupöytäkirjoja otetaan vielä vastaan.

Lähde: Puolustusvoimat

Turun kaupungin edustaja Mikael Miikkola korosti muistolaatan suurta symbolista merkitystä.

Paavo Paalu sai muistolaatan Turkuun

Neljän sodan sankari

Tuula Rahkonen

Jääkärikenraalimajuri **Paavo Paalun** muistolaatta paljastettiin perjantaina 17.6. Turun Sairashuoneenkadulla juhlallisissa menoin. Lippuvieroksissa, hänen entisen kotitalonsa edustalla olivat Suomen JR 56 ja JR 60 Killan, JR 14 Killan ja JP 27 Varsinais-Suomen osaston liput. Paalun elämän työtä kunnioittamaan olivat kokoontuneet Jalkaväkirykmentti 56 ja 60 killan edustajat, Turun kaupungin ja seudun perinnejärjestöjen edustajat sekä joukko kutsuvieraita.

Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan myös Paalun lapset; tytär **Varpuleena Kirstilä** ja poika **Pentti Paalu** sekä heidän perheensä jäsenet.

– Olemme erittäin iloisia, että isämme elämäntyötä kunnioitetaan tällä tavoin, totesi Varpuleena Kirstilä kiittolisena.

Paavo Paalu nousi turkulaisena jääkärikenraaliksi arvostettuun ja johti merkittävää yhtymää jatkosodassa. JR 56 ja JR 60 Kiltä näkee, että Paalun muistolaatalla on merkitystä perinteen ja historiatiedon siirrossa nykypäivään ja jälkipolville.

– Merkitys korostuu etenkin näinä päivinä, kun Eurooppa kokee sitä samaa, kuin mitä Paavo Paalu oli torjumassa vähän yli 80 vuotta sitten, totesi muistolaatan paljastajana toiminut JR 56 ja JR 60 Killan hallituksen jäsen ja Turun osaston puheenjohtaja **Mauri Ikonen**.

Paljastuspuheen pitänyt Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Vesa Valtonen** totesi Paavo Paalun merkityksen sekä paikallisesti Turussa että myös Varsinais-Suomessa ja Satakunnassa huomattavaksi.

– Hän oli yksi 33 turkulaisesta jääkäristä, ja heistä ainut kenraaliksi kohonnut. Kaikkiaan jääkäriupseereita ylennettiin kenraaliksi 20.

Arvostettu sotilasjohtaja

Valtonen kävi puheessaan monipuolisesti läpi Paalun elämänvai-

heita ja sotilasuraa.

– Neljänteen sotaansa, jatkosotaan, Paalu lähti Varsinais-Suomen sotilasläänin, sittemmin Lounais-Suomen sotilasläänin komentajana. Jälleen hänen johdettavakseen koottiin alueen miehistä sotatoimiyhtymä, jolle uskottaisiin haastavia tehtäviä. Paalu oli todellinen rintamakomentaja, jota hänen alaisensa arvostivat. Niin teki myös Suomen marsalkka, joka valitsi Paalun tärkeimpien yhtymiensä komentajaksi. Paalu voitti aina siellä, missä sai omiensa kanssa taistella.

Sotien jälkeen Paalu toimi sotilasläänin komentajana sekä sotaveteraani- ja perinnetyön tukijana.

– Paavo Paalun yhtymien ja rykmenttien muistokivet kiertävät Porin prikaatin patsaspuistoa. Hän on

alueemme arvostetuimpia ihmisiä ja sotilasjohtajia, Valtonen totesi.

Neljän sodan sankari

JR 56 ja JR 60 Killan puheenjohtaja **Martti Aro** luovutti muistolaatan Turun kaupungille, jonka edustajana toiminut kaupunginvaltuuston 3. varapuheenjohtaja **Mikael Miikkola** totesi saaneensa kaupungin johdolta kunniatehtävän vastaanottaa jääkärikenraali Paalun, neljän sodan sankarin, muistolaatta.

Miikkola kiitti puheessaan niitä sitkeitä henkilöitä ja arvokkaita osaavia käsiä, jotka ovat loihineet laatan. Lisäksi hän toivoi, että laatan taustatiedot, joihin myös prikaatikenraali **Valtonen** puheessaan viittasi, tulisivat tavalla tai toisella, myös diarioiduksi niiden toimialo-

Muistolaatta on Turussa osoitteessa Sairashuoneenkatu 6.

jen kirjoihin, jotka hyödyntävät tietoja matkailuun ja muihin tarkoituksiin.

– Tuolla laataalla on valtava symbolinen merkitys. Se kertoo siitä, että asumme arvaamattoman ja kotomme on arvaamattoman karhun kainalossa. Tuo karhu on vuosisatojen ajan jatkuvasti kiussannut aina jotakin naapuriaan. Laataalla on myös maanpuolustuksellinen symboli. Kuten edes-

mennyt tunnettu kenraali on sanonut: Suomi on hyvä maa, se on puolustamisen arvoinen maa, se on paras maa suomalaisille. Sitä ei enää puolusteta yksin, Miikkola totesi.

Tämän jälkeen kajautettiin ilmoille kolminkertainen eläköönhuuto isänmaalle ja Paavo Paalun muistolle. Lopuksi kuultiin, Paalun lasten toivomuksesta, jääkärimarsi, jonka esitti kapteeniluutnantti evp. **Timo Kivistö**. Lippujen poistuttua tilaisuuden päätteeksi tarjolla oli Turun Sotilaskotiyhdistyksen munkkikahvit.

Paavo Paalun muistolaatta on nähtävissä Turussa osoitteessa Sairashuoneenkatu 6. Laatta on kiinnitetty hänen entisen kotitalonsa paikalla sijaitsevan kerrostalon seinään.

Tilaisuutta seuraamassa Martti Aro (vas.), Pentti Paalu, Vesa Valtonen ja Varpuleena Kirstilä.

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

Paikalliset ratkaisut

Huoli pois. Otsikostaan huolimatta tämä kirjoitus ei käsittele edunvalvontaa tai palkkaratkaisuja, vaan paikallistason toiminnan ja toimijoiden merkitystä osana puolustusta ja varautumista. Syyskuussa oli itselleni harvinainen mahdollisuus päästä tekemään virkatöitä kotiseudulla, kun Raision ja Naantalin alueella järjestettiin Puolustusvoimien paikallispuolustusharjoitus ja pari viikkoa myöhemmin Aluehallintovirasto järjesti oman valmiusharjoituksensa. Varsinaissuomalaisista osaamista oli ilo seurata. Tahto puolustaa omaa maata ja varautua niin kunta- kuin maakuntatasolla eri tyyppisiin tilanteisiin on korkea.

Molempiin harjoituksiin osallistuivat kaikki kokonaisturvallisuuden kannalta olennaiset toimijat. Saman skenaarion tuomiin haasteisiin ratkaisuja etsivät viranomaisten lisäksi, elinkeinoelämän ja järjestöjen edustajat. Mikä tärkeintä, tämän tyyppisillä haastavilla harjoitteilla kyetään yhteisten ratkaisujen lisäksi löytämään ongelmia, joita ei ole aiemmin havaittu. Tämä mahdollistaa ennakkoinnin ja tarpeellisten toimien käynnistämisen ennen kuin tosielämän vastaava tilanne on edessä.

Käytännössä ratkaistu

Nykyaikainen hallintokoneisto ja virkakunta ovat erinomaisen tehokkaita erilaisten suunnitelmien, strategioiden ja selvitysten tuottajina. Pääosalla näistä papereista on oma tarkoituksensa verovarojen käytön suunnittelussa ja seurannassa sekä suomalaisen yhteiskunnan kehittämisessä. Parhaimmillaan myös erilaiset paperinkin makuiset hankkeet saavat viranomaiset ja muut toimijat yhdessä miettimään asioita ja näin helpottamaan niiden käytännön toteutusta.

Kriisitilanteessa ratkaisut kuitenkin löytyvät hyvin käytännölläheisestä toiminnasta ja valtaosa tästä toiminnasta tapahtuu paikallis- ja aluetasolla. Paikalliset kuntapäätäjät, paikallisjoukkojen reserviläiset tai alueen yrittäjät tuntevat toimintaympäristönsä paikat, tavat ja ihmiset. Vain tämä vuosien saatossa hankittu tietämys mahdollistaa riittävän nopean ja oikea-aikaisen toiminnan, jossa kyetään myös arvioimaan mahdollisia kehityskulkuja ja vaikutuksia realistisella tavalla. Meillä kaikilla on esimerkkejä paikallisen toiminnan tärkeydestä korona-ajalta ja muista normaaliolojen häiriötilanteista.

Ukrainan tilannetta seurattaessa havainto paikallistuntemuksen tärkeydestä korostuu. Ukrainan

puolustuksen avaintekijä on tilitystietoisuus, joka osaltaan rakentuu paikallisten ja alueellisten asiantuntijoiden varaan. Vain riittävä oman alueen tuntemus mahdollistaa sellaisen tehokkaan ja menestyksekkään taistelutoiminnan, jota olemme saaneet seurata viime viikkoina. Suomessa paikallis- ja aluepuolustuksella on onneksi pitkät perinteet, joiden parhaat osat olemme vieläpä kenneet teroittamaan viime vuosina. Paikallispuolustuksestamme ja kokonaisturvallisuuden mallista on tullut yhä tärkeämpi osa ennalta ehkäisevää kynnystä.

Tieto ja osaaminen käyttöön

Eriyistä osaamistamme kelpaa esitellä myös tuleville Natomumppaneille, mutta paikalleen ei pidä jäädä makaamaan. Nykyaikainen informaatiovyöry keskellä toimiva yhteiskuntamme mahdollistaa ja samalla edellyttää jatkuvasti yhä tehokkaampaa informaation hallintaa aloitteen säilyttämiseksi puolustajalla. Vaikka informaatiovuon yli ei mennä niin että heilahtaa, on suomalaisella korkeasti koulutetulla yhteiskunnalla hyvät edellytykset saavuttaa etua ja yllätystä juuri tiedon tehokkaalla käytöllä.

Ukrainan menestysekäs puolustustaistelu on näyttänyt meille

millainen merkitys hyvällä tiedustelutiedolla sekä määrätietoisella strategisella kommunikaatiolla on. Meille ei välity julkisuudessa tietoa siitä mitä, miten ja millaista tietoa Ukraina hyödyntää päätöksentekonsa tukena. Oman varautumisemme ja puolustuksemme kehittämiseksi nyt onkin tärkeää miettiä mitä tietoa oman tehtävämme suorittamiseksi tarvitsemme ja miten se on saatavissa.

Ennen kuin siirrymme pohtimaan mitä emme tiedä, on hyvä käydä koko joukon kesken läpi mitä jo tiedämme. Tässä tietojen poikkihallinnollisessa jakamisessa voikin olla eräs suuri vahvuutemme, mutta myös mahdollinen heikkoutemme. Onneksi paikallistasolla

Christian Perheentupa
Everstilutnantti
Turun Kadettiipiirin puheenjohtaja

nuo eri toimijoiden väliset siilot on mahdollista murtaa hyvillä henkilösuhteilla ja niiden pohjalta rakentuvilla pysyvämmillä käytännöillä.

Erilaisten tietokantojen sisältämän datan saaminen päätöksenteon tueksi on ongelma, johon etsitään päivittäin ratkaisuja lähes kaikissa organisaatioissa ja yrityksissä. Maapuolustuskeskensä voimme vaikuttaa helpommin tiedon inhimilliseen puoleen. Aktiivisella ja ennakkoluulottomalla muut järjestöt ja ihmiset mukaan ottavalla toiminnalla esimerkiksi koulutusten ja harjoitusten muodossa voimme rakentaa verkostoja, jossa tunnistamme helpommin tarvittavan tiedon ja sen omistajan. Jalkaväen termein on kyse oman ja muiden tehtävän sekä suorituskyvyn tuntemisesta.

Toivottavasti jatkossa myös Puolustusvoimat kykenee entistään tehokkaammin hyödyntämään näitä epävirallisiakin verkostoja, joiden osana ovat myös ammattisotilaat.

ARVOSTELIJALTA

Punaterrorin uhrit

Turun yliopiston poliittisen historian dosentti **Mikko Uola** tunnetaan tutkijana, joka ei pelkää arkojakaan aiheita eikä työn paljoutta totuuksien esiin kaivamiseksi. Tuorein esimerkki miehen pelottomuudesta on hänen omakustanteena julkaistu teos *Joka miekkaan tarttuu*.

Mikko Uola keskittyy kirjassaan kuvaamaan punakaartien harjoittamaa väkivaltaa pääkaupungissa ja sen lähikunnissa, mutta mainitsee kuin ohimennen, että helsinkiläiset ottivat oppia erityisesti Turussa toimeenpannuista laittomuuksista. Alkajaisiksi hän kuitenkin selostaa maaliskuun vallankumousta seuranneita upseerimurhia, joihin syyllistyivät Helsinkiin sijoitetut venäläiset merisotilaat.

Maaliskuun riehunnassa murhattiin ainakin 60 venäläisupseeria, joiden ruumiit jätettiin kaduille tai upotettiin avantoon. Surmat tapahtuivat kaupunkilaisten nähdessä, mutta niistä ei rohjettu avoimesti puhua. Kansalaiset toivoivat, että välienselvittely jäisi venäläisten keskinäiseksi otteluksi, mutta kesän koittaessa radikaalisoitunut suomalainen vasemmisto aloitti

omavaltaisen rötöstelyn. Johtopaikoille ole valikoitunut kovan linjan marxilaisia, joiden mielestä ”miljonäärit oli vangittava ja tapettava”.

Pääkaupunkiseudun ensimmäinen suomalaisuhri, jonka punakaarti tappoi, ei kuitenkaan ollut miljonääri, vaan vähävarainen konttoristi **Gunnar Nyberg**. Hänet ammuttiin Malmin asemalla illalla 24.9.1917 kostoksi siitä, että nuorukainen oli edellisenä yönä ollut paikalla, kun suojeluskuntalaiset pidättivät kunnantalolla kahakoineita punakaartilaisia.

Tämä tapahtuma laukaisi Helsingin seudulla terroriaallon, joka huipentui marraskuun yleislaktoon. Sen aikana tapahtuneissa veriteoissa tapettiin yli 20 porvariksi leimattua ihmistä ja aiheutettiin vammoja kymmenille sivullisille sekä tuhottiin selvittämätön määrä ihmisten asuntoja ja omaisuutta.

Punakapinaa valmistelevalle radikaalivasemmiston motiiveja on ollut vaikea järjestyksellä selittää. Eikä siihen kykene Mikko Uolakaan. Silmitön vihanpito Suomessa reilu sata vuotta sitten näyttää hänen mukaansa rakentuneen valheellisille toiveille ja Venäjän vallankumoukselle.

Poliittisia perusteluja väkivaltaan tarttumiselle ei tosiasiaa ollut. Sortajasta irtoamaan pyrkivän kansakunnan johto oli näet ehtinyt jo ottaa tavoitteekseen työväenliikkeen keskeisimmät vaatimukset. Ne alkoivat kahdeksan tunnin työpäivästä ja päättyivät torppareiden itsenäistymiseen.

Kirjoittaja on löytänyt punakapinan alkamista pelkäävän **Väinö Pesolan** päiväkirjasta ajankohtaan sopivan kuvauksen: ”Alhaisvalta rupeaa olemaan kukoistuksessaan”.

Tuomo Hirvonen

Totalitaarisissa maissa historian tulee sopeutua aikakauden vaatimuksiin. Sama ilmiö on vahvistunut myös Suomessa, kun menneisyyttä tulkitaan jälkiviisaasti oman aikamme arvojen mukaisesti, sanoo dosentti Mikko Uola ja jatkaa, ettei hänen tuoreessa kirjassaan ole käytetty lähteinä myöhemmin syntyneitä tulkintoja, vaan oman aikansa lehdistöä, oikeuspsyttäkirjoja sekä tuolloin eläneiden päiväkirjoja ja muistelmia.

osa 4

teet olivat lähes tasan 24.2.2022, vaikka sotilassuunnittelun peruslähtökohtana on vähintään kolminkertainen hyökkääjän voima. Painopisteessä voimasuhteet pitäisi olla 8:1 suhde hyökkääjän eduksi.

Eli lähtökohtaisesti Venäjällä oli liian vähän joukkoja suunnitelman toteuttamiseen. Ajatuksena oli, perustuen luotuun illuusioon ukrainalaisten asenteesta, tehdä nopea, syvä isku salamasodan tyyliin hallinnon kaatamiseksi ja maan haltuun ottamiseksi. Saksalaisten toteuttaessa salamasotaa menestyksellisesti vuonna 1941, heillä oli useita iskuportaita ja homma toimi. Venäläisillä oli vain yksi porras, jolloin iskuportaan taakse jäi puolustajan joukkoja ja selustayhteydet jäivät suojattomiksi.

Miksi vain yksi porras? Koska suunnitelmana oli lyödä ukrainalaiset nopeilla iskuilla kolmesta eri suunnasta (pohjoinen, itä ja etelä), ei joukkoja ollut riittävästi useamman iskuportaan muodostamiseksi. Asevoimien pysyvän valmiuden joukoista noin 80 % oli jo käytössä, joten resurssit eivät riittäneet useamman iskuportaan muodostamiseksi edes yhdesä suunnassa saatikka kolmessa suunnassa. Lisäresurssien saamiseksi olisi jouduttu käyttämään liikekannallepanoa, mutta se ei taas sopinut käytettyyn narratiiviin. Eihän liikekannallepanoa tarvita, koska maa ei ole sodassa eli kansan mielipide ei saanut kääntyä ennen hyökkäyksen aloittamista toimintaa vastaan.

Toisaalta liikekannallepano olisi viestinyt siitä, että maa olisi lähdössä sotaan eikä rauhanturvaoperaatioon, millä Venäjän johto perusteli toimenpidettä. Toisen maailmansodan jälkeen ei ole käyty sotia; on vain oltu turvaamassa rauhaa tai taisteltu terroristeja vastaan. Eli maat eivät sodi, vaan sotaa käyvät terroristit, rikolliset tai natsit niin kuin Ukrainassa.

Toisaalta Putin ei osaa käydä sotaa. Hän on koko uransa aikana suunnitellut ja toteuttanut vain erikoisoperaatioita aluksi KGB-upseerina, myöhemmin Pietarin kaupungin ulkoasianvaltuutettuna, sitten pääministerinä ja lopulta presidenttinä.

Jokainen aiempi konflikti oli erikoisoperaatio poliittisella päämäärällä ja heikkoa vastustajaa vastaan. Nämä operaatiot eivät vaatineet valmisteluita, koska vastustajaksi valittiin aina heikko kohde. Niinpä Putin päätti tehdä tempun vielä kerran ja lopputuloksena ei muodostettu suurta valloitusarmeijaa, varattiin vain yksi iskuportas, ei muodostettu painopistettä ja valmistelut toteutettiin kaikessa hiljaisuudessa.

Olisihan liikekannallepano, joukkojen keskitys ja muut valmistelut paljastaneet tulevan toiminnan ja toisaalta olisi herättänyt kysymyksiä venäläisten keskuudessa. Eli operaation valmistelut, suunnitelma ja toteutus oli kokonaisuutena sellainen, että entisenä yleistaktiikan opettajana olisin antanut suorituksesta oppilasupseerille hylätyn arvosanan.

Tuleva talvi ja kevään odotus

Alkusyky on ollut Ukrainan menestyksellisten vastahyökkäysten aikaa. Ukraina onnistui erinomaisesti operatiivisessa tai jopa strategisessa harhautuksessa ja on saavuttanut menestystä erityisesti koillisessa Harkovan oblastin suunnassa. Ukraina varmasti pyrkii ottamaan löysät pois ennen kelirikkokauden alkua, koska sen tietävät jo saksalaisetkin 1940-lu-

vun kokemuksella, ettei kelirikkokaudella sotajoukko liiku alueella eteen- eikä taaksepäin.

Siksi luonnollinen kontaktin ja talvea ajatellen olisi Dnepr-jokilinja etelässä ja Oskil-jokilinja koillisessa. Toki, jos venäläiset pakenevat pakokauhussa jättäen kalustonsa jälkeensä, niin varmasti Ukraina ottaa takaisin näitäkin alueita jokilinjojen etelä- ja itäpuolella.

Lehden julkaisun aikana olemme jo viisaampia, kuinka neljän Ukrainan oblastin liittäminen Venäjään on vaikuttanut sotatoimiin. Näiden tarkoituksena on selvästi se, että Putin saa vakuutettua venäläiset Äiti-Venäjän olevan hyökkäyksen kohteena eli saadaan mobilisoidua totaaliympäristönsä resurssit käyttöön. Kun tätä maustetaan vielä sillä, että Ukrainaa aseistava länsi ja erityisesti Yhdysvallat onkin se todellinen vihollinen, saadaan ehkä venäläisten tuki tällä käynnissä olevalle raakalaismaaiselle kansanmurhalle. Kun Äiti-Venäjä on (lännen) hyökkäyksen kohteena, voidaan ottaa käyttöön myös äärimmäiset puolustuskeinot voimassa olevan turvallisuus- ja sotilasdoktriinin mukaisesti eli ydinaseet.

Putin kyllä tietää, että ydinaseiden käyttö merkitsee sellaisen rajan ylittämistä, mitä länsi ei katso enää sivusta ja silloin sattuu Putinia leukaan todella kovasti. Kysymys onkin, välittääkö Putin ja Venäjän nykyjohto siitä, että Venäjä tullee tuhoutumaan tässä tapauksessa?

Jos Venäjä pitää ydinaseet vielä varmistettuna, niin tulevan talvikauden kumpikin osapuoli käyt-

tänee kevään taistelukauden valmisteluihin. Ukraina jatkaa lisäjoukkojen kouluttamista ja varustamista toivon mukaan vahvana jatkuvan länsiavun tuella. Ukraina tarvitsee merkittävästi lännettä taisteluvarustusta ja taisteluajoneuvoja sekä muita hyökkäyksellisiä suorituskykyjä. Näillä keinoilla Ukraina on valmis valtaamaan takaisin kaikki Venäjän valloittamat alueet Krim mukaan lukien, kun kevään taistelukausi alkaa.

Venäjän osalta tilanne on vaikeampi. Nyt julistettu osittainen liikekannallepano jouduttaneen kääntämään yleiseksi liikekannallepanoksi maasta karkaavan aseuntoisen väestön ja jatkuvien raskaiden tappioiden vuoksi. Nyt palvelukseen kaskettavia reserviläisiä käytettäneen osittain syntyneiden aukkojen paikkaamiseen ja tilanteen vakauttamiseen ennen kelirikkoa. Loppuja ja mahdollisesti lisäksi kaskettavia koulutettaneen ja varustettaneen talven aikana kevättä varten. Venäjän

ongelmana on joukkojen varustaminen.

Varastoista on jo nyt otettu käyttöön lähes kaikki toimiva ja käyttökelpoinen materiaali. Nyt varastoissa, pääosin sään armoilla, on enimmäkseen kannibalisoitua tai muuten käyttökeltovotonta materiaalia. Siksi sosiaalisen median julkaisuissa näkyy näitä ”uusii” joukkoja varustettuna toisen maailmansodan aikaisilla käsiaseilla, umpiruosteisia rynnäkkökivääreitä ja lippaita sekä ruosteisia, vanhoja KrAZ-214 kuorma-autoja. Eli pohja se on suurvallankin laarissa.

Elämme siis edelleen mielenkiintoisia aikoja ja edessämme on vaikea talvi sekä Suomessa, Euroopassa että Ukrainassa. Käännettä parempaa ei valitettavasti ole näkyvissä ja taikuri-Putinin hihhoissa on vielä monta taikatemppua Nord Stream putkien vahingoittamisen lisäksi. Pidetään siis toisistamme huolta, jotta selviämme talvesta yhdessä mahdollisimman hyvin.

Yhdysvaltain Merivoimien komentajan viimeisin arvio elokuun lopulla antoi viestin USA:n teollisuudelle laivaston tulevien tarpeiden toteuttamisen vauhdittamiseksi. Tavoite on tehostaa hävittäjien, fregattien, sekä suurten ja pienten maihinnousualusten ja huoltoalusten määrää. Fokus on läntisellä Tyynellämerellä. Vaatimus kaksinkertaista aiempien laivojen rakentamisvauhdin, joka osoittaneen valmiuden vastata Kiinan lisääntyvään toimintaan Taiwania ympäröivällä merialueella. Droonit tulevat kuulumaan kaikkien alusluokkien tiedustelu-, valvontaja maalinsoituskyykykyksiin.

Yhdysvaltain ilmavoimissa harkitaan droonien lukumäärän tuplaamista uusien konventionaalisten sotakoneiden määrän kustannuksella. Suunnitelmissa kaavailaan vedettävän palveluksesta pois lähes puolitoista tuhatta sotilaskonetta. Tilalle hankittaisiin vain vajaat puolituhatta konetta. Droonit ovat osaratkaisu vähentää pilottien riskejä drooneilla, joiden uskotaan olevan kustan-

nuksiltaan ja taisteluarvoltaan perinteisiä taistelukoneita tehokkaampia tulevissa konflikteissa. Silloin tarvitaan lukumääräisesti suuria ja monipuolisia droonilennostoja.

Mahdollisessa laajassa suursodassa Kiinan ja Venäjän kanssa todetaan olevan elintärkeää vähentää Yhdysvaltain joukkojen riskejä. Lukumääräisesti suuria ja tehokkaita joukkoja vastaan kärsittäisiin joka tapauksessa inhimillisiä ja sotavarustetappioita, joka puolestaan johtaisi taistelukykyyn hiipumiseen. Droonien uskotaan muuttavan tilanteen, vähentävän Yhdysvaltojen kustannuksia – ihmishenkiiä ja dollareita – mutta lisäävän vastustajan arvokkaimman sotavarustuksen tappioiden kustannuksia.

Tulevaisuuden vision realisointi edellyttää jo pitkään käytössä olleiden droonien (risteilijöiden) lukumäärän pudottamista puoleen parantamalla kuitenkin jäljelle jääneiden taisteluarvoa, kuten päivittämällä mm. Reaperien ja Global Hawkien suorituskykyä. Samaan aikaan tuodaan sota-

tämöille uuden teknologian drooneja. Käytössä olevat perinteiset droonit pystyisivät laaja-alaiseen sotatoimialueen tiedusteluun, maalinsoitukseen ja hyökkäyksiin vähemmän vaativissa oloissa. Ukrainan yksinkertaisten Baytrakeri TB2:n käyttö osoittaa, että Yhdysvaltain nykyiset droonit antaisivat tehokkaita iskuja konventionaalisissa konflikteissa. Niiden lähettämiseen läntiselle Tyynellemerelle ja Eurooppaan tarvitaan puolustusministeriön hyväksyminen. Näin ilmavoimat voisi kouluttaa, kehittää ja tarkentaa operatiivista konseptia Tyynellämerellä ja Euroopassa, jotka sotatoimialueina eroavat huomattavasti Lähi-idästä, missä käytiin sotaa 20 vuotta.

Yhdysvaltain läntisellä Tyynenmerellä ja erityisesti Taiwanin tuntumassa aloittamat sotaharjoitukset antavat hyvän kuvan vertais- tai lähes vertaisvastustajille ja samalla Yhdysvalloille käsityksen vastustajien toimintatavoista sekä viitteitä jopa Kiinan jatkuneiden sotaharjoitusten tarkoituseristä. Keinoalyn

(AI) tukevat uudet asejärjestelmät ja sensorit turvaavat joka sään ja kompleksisen ympäristön tiedustelun ja maalinsoituksen tarpeet. Uudet monenlaiset erilaiset ase-, viestintä ja tiedustelu kyyvin varustetut droonit voivat esimerkiksi imitoida suuria tehokkaita droonimuodostelmia.

Ennen vuoden 2020 Vuoristo-Karabahin sotaa pienoislennokkeja, drooneja on käytetty tiedusteluun, valvontaan ja maalinsoitukseen maailman useimmissa asevoimissa, myös Suomessa. Yksittäisissä tapauksissa niitä on käytetty tehokkaasti pistemaalien, mm. terroristijohtajien tuhoamiseen. Vuoristo-Karabahin ja Ukrainan sodan myötä droonit ovat saaneet vakavasti otettavan roolin sodankäynnin asearsenaalissa kustannuksia ja verta säästävinä järjestelminä, eikä vähiten niiden operaatioita tukevassa monipuolisessa kyykykyssä.

Seppo Ruohonen
everstiluutnantti (evp.)

Kukko - del 2/2

Första kompaniets chef blev Ludvig Lindström och andra kompaniets plutonchef Eero Rydman medan Gösta Svanström blev andra plutonens chef i första kompaniet. Lötnant Wahlroos fick sålunda bryta upp från kåren han hade grundat då ett ännu större uppdrag kallade.

10.3.1918 anlände plötsligt rektorn vid Pargas Samskola, magister Rafael Ilmoni, med ett brev från Pargas Kalkberg AB:s VD Emil Sarlin däri han meddelade att de röda håller på att lämna Pargas i panik och att han anhåller skyndsamt om att få truppförstärkning från Frikåren.

Följande morgon hade Ehrenswärd redan skickat Gösta Svanström över till Pargas med uppgift om att säkra läget vid Kirjala färja. 12.3.1918 motogs Frikårens män i Pargas lika hjärtligt som man hade mottagits i Nagu. Inkvarteringen blev i Samskolan och Manégen.

Men redan följande dag lämnade man Pargas och tog sig in till Åbo, som enligt uppgift hade tömts på röda. Vid stadstullen mötte borgmästaren och stadsfullmäktiges ordförande och längs vägar och gator stod människor och hurrade då man togade in i staden. 17.3.1918 hölls en parad på Åbo salutorg med överste v. Bonsdorff närvarande och flera tusen nöjda och hurrande stadsbor. Till stadskommandant utnämnde överste v. Bonsdorff generalmajor N. Borgenström till vilken löjtnant Ehrenswärd hädanefter rapporterade.

Krigens slut

En hel månad uppehölls Frikåren i Åbo för att därefter åter självständigt operera med att säkra områdena norr om Åbo. "Håll linjen Aura - Paimio" löd den kortfattade och kryptiska ordern från överste v. Bonsdorff. Och eftersom det rapporterades om att t.ex. i Kauttua hade samlats 5 000 - 6 000 rödgardister så gällde det att gå fram varligt med den förhållandevis lilla styrka som Frikåren utgjorde.

I Åbo hade styrkorna förstorats och man hade bildat "Skärgårdens Frivilliga Regemente", som sedermera utbyttes till "Egentliga Finlands Regemente". Till regementschef utnämndes kaptenen, friherre Rolf Carpelan för att kort senare efterträdas av majoren Walter v. Gerich. Den första bataljonen i regementet blev Skärgårdens Frikår. Och så småningom anslöts regementet till de trupper, som lydde under generalmajor Wetzler.

Första Bataljonen i Egentliga Finlands Regemente (med andra ord f.d. Skärgårdens Frikår) kom slutligen att bestå av fyra infanterikompanier plus en halv skvadron spaningsryttare.

Bataljonens chef kaptenen, greve Carl Augustin Ehrenswärd.

1. kompaniets chef, fältväbel Ludvig Lindström.
2. kompaniets chef, fänriken i reserven Eero Rydman.
3. kompaniets chef, jägaren A. Grant.
4. kompaniets chef, fänrik Reinhold Stackelberg.

Ryttarskvadronens chef, baron Wrede.

Den förstärkta bataljonen kom sedan att delta i pacifieringen av revolutionärerna på orterna norr om Åbo som en del av regementet. En stor del av Skärgårdens Frikår deltog även 16.5.1918 vid det i all hast arrangerade intåget till Helsingfors där kapten Ehrenswärd anmälde "Ett kompani av Egentliga Finlands Regemente, 175 man", vilket fick överbefälet att förvånat dra på ögonbrynen.

Utnämningarna hade inte så noga formaliserats för frivilligorganisatio-

Greven, löjtnant Carl Augustin Ehrenswärd, bataljonschef fr.o.m. mars 1918 för Skärgårdens Frikår.

nerna. Läget var sådant att beföring inte hade skett under aktionen. Vid det tillfället uttalade ändock överbefälhavaren C.G. Mannerheim uppskattande ord över "greve Ehrenswärd, numera major Ehrenswärd" och meddelade även att han förlänats frihetskorset. Också general Linder komplimenterade för "ett väldigt fint kompani".

Ehrenswärd sammankallade Skärgårdens Frikår till avslutande möte 23.5.1918 i Idrottsparken i Åbo och därmed kan man säga att kapitlet Skärgårdens Frikår var avslutat.

Huvudkällor:

Boken "Skärgårdens Frikår / Minnen upptecknade av Ludvig Lindström", 199 sidor, september 1918, utgiven av förlag E. Wallenius, Åbo, tryckt hos ÅBO TRYCKERI- och TIDNINGS AB

Orpana 1989-1 - Tampereen seudun sukututkimusseura / julkaisutoimikunta 6.2.1989 / Eila Wihtiälä / Erkki Sarkki: Kruununnimismies, Majuri Otto Wahlroos Suomen kohtalon vuosina

Virossa juhlistettiin puna-armeijan poistumista, kutsuvieraina taiwanilaisupseereita

Harri Nurmi

Eestin sotaväen muistokirkossa Torissa vietettiin 31. elokuuta kiitosjumalanpalvelus. Jumalanpalvelus vietettiin Neuvostoliiton miehitysjoukkojen poistumisesta 28 vuotta sitten Eestin tasavallan alueelta.

Tilaisuus alkoi Eestin kansallislaululla säestäjänä Pärnun Malevan torvisoittokunta johtajana Kaido Kivi.

Tilaisuuden avasi Kaitseliiton pääkappalainen Peeter Paenurm, samalla hän toimi tilaisuuden juontajana.

Kaitseliiton tervehdyksen kiitosjumalanpalvelukseen toi Kaitseliiton päällikkö Prikatinkenraali Riho Yhtegi.

Puheessaan Kenraali Yhtegi puhui hyvin pitkään miehityksistä, sekä miehityksen päättymisestä. Puheessaan hän myös käsitteli Ukrainan sotaa.

Jumalanpalveluksen suorittivat Pärnumaan Malevan kappalaiset Eduard Kakko, Johannes Kakko, Arvet Ollino ja Hanno Saks.

Tilaisuuteen Kaitseliitto oli kutsunut kaukaa Asiasta Taiwanin sotilaita. Taiwanilaisia sotilaita kirkossa oli kahdeksan miestä.

Tilaisuus oli minulle henkilökohtaisesti mieleen painuva. Kun saavuin sisälle kirkkoon huomasi, Suomen lipun olevan Eestin lippujen kanssa samassa telineessä, mutta Taiwanin lippua ei ollut.

Jumalanpalveluksen päätyttyä luokseni tuli kaksi Pärnun reservinupseeria ja he näyttivät minulle Suomen lippua ja sanoivat minun olevan Suomen ja Eestin patriotti, Suomen lippu on sinun kunniaaksesi, hyvin kaunis ele heiltä. Tilaisuuden päätyttyä siirryttiin vanhaa tapaa noudattaen kirkkokahville.

Harri Nurmi

Jyri Kask, papistoa ja taiwanilaiset kutsuvieraat.

a oloissa

levien harjoitusten suunnittelussa sekä kehitystyössä.

Semper Paratus tunnuslauseena

Kertausharjoituksen järjestäminen on Länsi-Suomen merivartioston operatiiviseen työhön mitoitettuille resursseille aina iso ponnistus. Harjoituksia voidaan järjestää myös vapaaehtoisuuteen perustuen. Vapaaehtoisessa harjoituksessa reserviläinen saa normaaliin tapaan kutsun aluetoimistosta, mutta osallistuminen on täysin vapaaehtoista.

Kouluttajat vapaaehtoisissa harjoituksissa voivat Rajavartiolaitoksen henkilökunnan lisäksi olla Rajavartiolaitoksen kouluttamia ja tarkoin valittuja reserviläisiä - eli reserviläinen kouluttaa reserviläistä. Reserviläiskouluttajia on hyödynnetty rajavartiostoissa jo pidempään. LSMV:ssä ensimmäiset reserviläiskouluttajat pääsevät koulutukseen vuoden 2023 aikana.

Paikallispuolustusharjoitukset (PAPU) ovat maavoimien jär-

Sotilaspoliisit rantautumassa merivartioston partioveneestä.

jestämiä harjoituksia, joita toteutetaan eri puolilla Suomea. Harjoitukset kehittävät paikallisjoukkojen ja viranomaisten valmiutta toimia yhdessä erilaisissa häiriö- ja poikkeusoloissa. Harjoituksissa toimivat joukot ja viranomaiset ovat paikallisia. Paikallistuntemuksella ja paikallisilla verkostoilla saavutetaan monia etuja ja resurssit kyetään niiden turvin hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti.

Viranomaisten välinen yhteinen tilannekuva ja johtaminen ovat usein pääteemoina PAPU-harjoituksissa. Jokainen viranomainen ja joukko osaa muodostaa oman tilannekuvansa ja johtaa omia joukkojaan, mutta viranomaisten ja joukkojen väliset saumat aiheuttavat usein haasteita.

Harjoittelulla saamaa saadaan hiottua aina vähän kerrallaan. Vuosia jatkuneen harjoittelun tuloksena, kuntien, viranomaisten

Merivartioston kertausharjoituksissa hyödynnetään reserviläiskouluttajia jatkossa yhä enemmän.

ja joukkojen yhteistyöllä kyetään nykyisellään jo tehokkaaseen yhteistoimintaan alueellisen uhkakuva mukaisesti. Länsi-Suomen merivartiosto osallistuu vuosittain aktiivisesti vartioston alueella toteutettaviin paikallispuolustusharjoituksiin merivartioyksiköidensä toimesta - usein reserviläisillä täydennettynä.

Semper Paratus - aina valmis; on merivartioston tunnuslause. Merivartiosto vartioi valtakun-

nan merellisiä rajoja 24/7. Länsi-Suomen merivartioston toimialueeseen kuuluu aluevesirajaa 1080 kilometriä ja 48 kilometriä Ruotsin vastaista maarajaa. Tehtävät merivartiostolla ovat monipuoliset ja mielenkiintoiset niin sisäisen kuin ulkoisenkin turvallisuuden saralla.

Kirjoittaja on kapteeniluutnantti ja Länsi-Suomen merivartioston valmiusupseeri.

Länsi-Suomen merivartiosto

Sotilaspoikamuistomerkki sai paikkansa Turun Tuomaanpuistossa

Tuula Rahkonen

Tuula Rahkonen

Perjantai 19. elokuuta oli historiallinen päivä. Silloin Turun Tuomaanpuistossa paljastettiin sotilaspoikamuistomerkki. Muistomerkki on Varsinais-Suomen Sotilaspoikien Perinnekullan lahja turkulaisille ja koko Suomen kansalle. Se muistuttaa meitä isänmaarakkaudesta ja suurista uhrauksista isänmaamme hyväksi. Muistomerkkin välityksellä halutaan kunnioittaa monella tavoin isänmaamme hyväksi toimineita ja vaalia heidän muistoaan. Muistomerkki on kunnianosoitus sotilaspojille, jotka nuoresta iästään huolimatta, isien ja veljien taistellessa rintamalla, suorittivat miesten tehtäviä kotirintamalla ja osallistuivat muun muassa ilmapuolustukseen ja lähettitehtäviin.

- Eri aikakaudet ovat kiteyttäneet patsaisiin ja muistolaattoihin omaa viisauttaan, jotta ne voisivat elää ajassamme. Ne ovat osia elämästä, joka kohtaa tämän päivän ja tulevaisuuden. Niitä on hyvä käydä katsomassa – yksin tai yhdessä. Sotilaspoikamuistomerkki on pysyvä muisto jälkipolville sotilaspoikien isänmaamme hyväksi tehdystä työstä, totesi killan puheenjohtaja **Erkki Lehmus** tilaisuuden alussa.

Pitkä ja "kivinen" tie

Ajatus Turun sotilaspoikamuistomerkistä syntyi Kajaanin liittokokouksessa vuonna 2019 silloisen killan sihteerin, nykyisen varapuheenjohtajan, **Tuula Rahkonen** ajatuksista. Silloisen killan puheenjohtajan, nykyisen kunniajäsenen, **Jukka Kleemolan** esityksestä vuoden 2022 liittokokouksen järjestelyvastuu päätettiin antaa Varsinais-Suomen killalle, joten sopiva ajankohta muistomerkkin paljastamiselle oli tiedossa. Sopiva kivi löytyi Raision seurakunnan mailta ja sen seurakunta ilomielin lahjoitti hienoon tarkoitukseen.

Muistomerkki on luonnonkiveä. Kiven siirtämisestä, muokkauksesta ja pysyttämistä paikalleen vastasi Loimaan kivi. Muistomerkissä olevan sotilaspoikaloganon

lahjoittanut Sotilaspoikien Perinneliitto. Lisäksi muistomerkissä on kaksi laattaa, joista toisessa on teksti: "Sotilaspoikana suora on tieni, olkoonpa tehtävä suuri tai pieni" ja toisessa: "Suojeluskunta ja sotilaspojat 1928-1944". Lisäksi sivulta löytyy laatta tekstillä: "Kiven on lahjoittanut Raision seurakunta 2020."

Sotilaspoikien työtä kunnioittaen

Muistomerkkin paljastuspuheen pitänyt, Perinneliiton kunniapuheenjohtaja, prikaatikenraali Hannu Luotola muistutti kuulijoita siitä tärkeästä työstä, jota sotilaspojat ja lottatyöt tekivät sotiemme aikana.

- Me kirjoitamme historiaa, tallennamme muistoja, pystytämme muistomerkkejä ja kunnioitamme monella tavalla isänmaamme hyväksi toimineita siksi, että me muistaisimme emmekä unohtaisi.

Luotola muisteli puheessaan myös äidinpuoleista isoisänsä, joka kuului Taivassalon suojeluskuntapiirin perustajiin ja toimi Suojelusvartioston varapäällikkönä, harjoituspäällikkönä ja Suojeluskunnan ensimmäisen joukkueen johtajana.

- Äitini toimi lottana talvisodassa Uudessakaupungissa ja jatkosodassa Äänislinnassa. Molemmat enoni toimivat Uudenkaupungin Suojeluskunnassa ja sittemmin rintamalla.

Erityiskiitoksen huomattavasta taloudellisesta tuesta muistomerkkin toteuttamisessa Luotola esitti ahvenanmaalaiselle kauppaneuvos **Anders Wiklöfille**.

- Hänen isänsä oli viisi kertaa haavoittunut sotaveteraani, millä lienee ollut oma merkityksensä tukipäättöstä tehtäessä.

Luotola totesi viiden vuosikymmenen takaisen Vänrikinkadulla sijainneen entisen asuinpaikkansa viereisen puiston saavan upean muistomerkkin.

- Täällähän on ennestään myös porilaispatsas, joka muistuttaa minua entisestä palvelupaikastani Porin Prikaatista myös yli viiden

Laivaston soittokunnan soitto-osasto kajautti fanfaarit sotilaspoikamuistomerkkin paljastuttua.

vuosikymmenen takaa. Siis monella tapaa historiallinen ja onnistunut paikka Sotilaspoikamuistomerkille.

- Sotilaspoikatoiminta vuosina 1928-44 oli poikkeuksellisissa oloissa annettua kattavaa kansalaiskasvatusta, jollaista mikään muu järjestö ei olisi kyennyt toteuttamaan. Yhteisöllisyys ja yhdessä tekemisen taito sekä velvollisuuden tunto isänmaan rakkauden ohella olivat avuja, jotka kannustivat sotilaspoikia toimissaan sekä sodan että jälleenrakentamisen aikoina. Ne ovat sotilaspoikien perintö nykynuorille.

Voimaa ja pysyvyyttä

Kiven lahjoittajan puheenvuorossa Raision seurakunnan kirkkoherra **Sari Lehti** totesi muistomerkkin symbolisoivan voimaa, pysyvyyttä ja periksiantamattomuutta.

- Yhtä aikaa se kantaa satoja miljoonia vuosia vanhaa perintöään, yhtä aikaa rohkaisee pysymään lujana tänään ja tulevaisuudessa. Meidän pitää pysyä vahvoina tänään ja tulevaisuudessa ja toivoa ettei enää koskaan tule tilannetta, että lapset ja nuoret aikuiset joutuisivat puolustamaan isänmaataan kuten sotilaspojat ja lottatyöt joutuivat tekemään.

Lehti totesi Raision seurakunnan olevan kiitollinen voidessaan

antaa lahjana tämän sotilaspoikamuistomerkkin kiven.

- Täällä Tuomaanpuistossa, yhdessä lottapatsaan kanssa se muistuttaa siitä työstä, jota viime sotien aikana surullista kyllä nuoret ja lapsetkin joutuivat tekemään yhteisen hyvän, itsenäisyyden puolustamisen ja maan turvallisuuden puolesta. Hän kiitti myös Varsinais-Suomen Sotilaspoikien Perinnekiltää ansiokkaasta perinteen vaalimisesta.

Rumpalipojat ja lotat

Tuomaanpuistosta löytyy myös muita menneen muistutuksia meidän ajallemme. Historiallisessa puistossa sijaitsee vuonna 1966 paljastettu Rumpalit-veistos, jonka hankkimisessa Porin prikaatin kiltä oli aktiivisesti mukana. Kiltaveljien mittavan työn ja monien lahjoitusten turvin Porilaispatsas paljastettiin Turun Tuomaanpuistossa 7.8.1966. Se muistuttaa jälkipolvia siitä, että porilaiset olivat saaneet sota-oppinsa juuri näiltä tantereilta. Toinen marssivia rumpalipoikia esittävä patsas löytyy Porin prikaatin esikuntarakennuksen edustalta ja kolmas komistaa liikenneympyrää Säkylän keskustan läheisyydessä. Vuonna Tuomaanpuistoon 2001 pystytettiin toisinto Lotta Svärd -patsaasta.

Kaikki patsaat ovat arvoisellaan paikalla ja muistuttamassa meitä

Raision seurakunnan kirkkoherra Sari Lehti ja Erkki Lehmus.

siitä pyyteettömästä työstä, kun maamme itsenäisyydestä taisteltiin. Muistomerkit ovat näkyvä osa perinnettä.

- Niiden eteen on hyvä pysähtyä ja miettiä, miksi ne on pystytetty kestäväksi. Muistomerkit muistuttavat meitä isänmaarakkaudesta ja suurista uhrauksista isänmaamme eteen hyväksi. Pahinta, mitä voimme tehdä, on olla muistamatta näitä muistutuksia, kiteytti Erkki Lehmus muistomerkkien viisauden osuvasti sotilaspoikamuistomerkkin paljastustilaisuuden puheessaan.

Naton uusi strateginen konsepti

Madridissa järjestettiin kesäkuun lopulla Naton jäsenmaiden päämiesten kokous, jossa käsiteltiin myös Suomen ja Ruotsin Naton jäsenyyttä. Kokouksen keskeinen asia oli Naton strategisen konseptin päivittäminen. Kolmantena asialistalla oli Venäjän 24. helmikuuta aloittama hyökkäyssota Ukrainaan, jonka seurauksena Nato vahventaa itäisten jäsenmaiden puolustusta.

Kun Naton johtajat kokoontuivat Lissaboniin 1952, Nato toivoi saavansa käyttöönsä 50 divisioonaa torjumaan Neuvostoliiton mahdollisen hyökkäyksen. Kylmän sodan loppuun mennessä sillä oli yli 100 divisioonaa. Viime kesäkuun lopulla Venäjän kohdistettua ydinaseuhkauksia EU:n ja Naton jäsenmaille, kokoontuivat Naton johtajat Madridiin. Liittokunnalla oli silloin vain

kahdeksan itäiselle rajalle sijoitettua taisteluosastoa. Madridissa Nato paljasti uuden strategisen konseptinsa ja teki merkittäviä muutoksia pelotteen ja puolustuksen parantamiseksi.

Kun Venäjän uhka on palannut kylmän sodan tasolle, niin Natolla on sotilaallinen ja taloudellinen ylivoima Venäjään nähden. Näinä päivinä olemme huomanneet, että hybridisodankäynnistä Natolla on paljon opittavaa.

Naton kaksi ensimmäistä strategista konseptia ovat vuosilta 1949 ja 1952 jolloin suunniteltiin pelotetta "rankaiseminen ja kieltäminen". Rankaiseminen, ydinaseen käytön uhka perustui Yhdysvaltojen strategisen ydinaseen ylivoima, joka kompensoi Neuvostoliiton tavanomaisten joukkojen lukumääräisen ylivoiman erityisesti panssaritujen maavoimien osal-

ta. Kieltäminen sisälsi torjunnan mahdollisimman syvällä idässä ja aktiivisen torjunnan kaikkia sotaa alempiasteisia hyökkäyksiä vastaan. Silloin jo tunnistettiin NL:n mahdollinen puuttuminen jäsenmaiden poliittiseen ja yhteiskunnalliseen rakenteeseen.

Vastustaakseen kasvavia Neuvostoliiton tavanomaisia- ja ydinasevoimia NATO omaksui 50-luvun puolivälissä "massiivisen koston" opin, joka sisälsi mahdollisuuden ydinaseen ensikäyttöön. Tämä korvattiin vuonna 1968 "joustavalla reagoinnilla", joka suunniteltiin tarjoavan erilaisia tavanomaisia ja ydinasevaihtoehtoja vahvistamaan pelotteen uskottavuutta. Ydinaseita ja tavanomaista voimaa pidettiin käytöltään vaihtoehtoisina. Näihin kahteen vaihtoehtoon perustuen Naton onnistui

ehkäisemään ja hillitsemään kylmän sodan aikana Neuvostoliiton laajentuminen.

Vuoden 1989 jälkeen Nato pyrki kehittämään rakentavamman suhteen Venäjän kanssa samalla, kun se hallitsi keskeisiä riskejä vuoropuhelun ja asevalvonnan avulla siirtyen samalla pois joustavan reagoinnin konseptista kohti pienempää tasapainoisempaa asevoimien yhdistelmää. Kylmän sodan jälkeen alettiin säästää ja leikata puolustusmenoja.

Kokouksessaan heinäkuussa 1990 Nato-maiden valtion- ja hallitusten päämiehet olivat yhtä mieltä siitä, että Atlantin liiton on mukauduttava Euroopan uuteen ja lupaavaan aika-kauteen. He vahvistivat liittokunnan alkuperäiset periaatteet ja tunnustivat Euroopan tapahtumilla olevan laaja vaikutus Naton puolustuksen ja strategian suuntaamiseen.

Uuden vuosikymmenen ensimmäisen vuosikymmenen loppuun mennessä oli jo laajasti siirrytty kriisinhallinnan moodiin, Britannian pääministeri **Tony Blairin** myytyä kriisinhallinta-aloitteensa **George Bush** nuoremmalle ja EU:lle. Se rappeutti seuraavina vuosikymmeninä melkoisesti Euroopan oman alueen puolustusta. Suomi ei onneksi siihen peliin osallistunut. Krimin miehityksen 2014 seurauksena länsi heräsi ja 2022 **Putinin** todelliset kasvot paljastuivat.

Madridissa Naton pelotteen tehostamiseksi palautettiin mieliin kylmän sodan aikaisten puolustusstrategioiden peruseriaatteita, jotka sisälsivät muun muassa Neuvostoliiton laajamittaisen hyökkäyksen torjumisen. Uuteen konseptiin liittyy tuki Ukrainalle tänään ja tulevaisuudessa.

Oskari Kuuskoski

PST-mies Sakari Kuuskoskelta sujuu myös kessin toimitus, vaikka putkella pitäisi päästä ampumaan kotoisasta pst-pesäkkeestä.

Sakari Kuuskoski

.223 Rem on kalliipuoleinen propulsiion muoto, mutta kyllä se vene selvästi liikkui.

Veljesreissu SRA:n SM-kisoihin Rovajärvelle

Oskari Kuuskoski
Sakari Kuuskoski

Kesäinen potslojong keskeytyi SRA:n SM-kisoihin. Kaksipäiväinen kisaurakka siirtymiseen oli jälleen kerran varattu välttämättömien menojen kalenteriin hyvissä ajoin, kun totesimme veljesten SRA-ammuntojen sujuneen vuoden mittaan mainiosti. Rovajärven ampuma-aluetta on kovasti kehuttu, mutta varusmiespalvelun aikainen tutustuminen alueeseen jäi vähäiseksi, joten Länsi-Euroopan suurimman yhtenäisen ampuma-alueen laajuus oli päästävä näkemään ja kokemaan. Ja kyllä oli komeaa. Rovajärven ampuma-alueelta löytyviä poteroita ja vallihautoja oli hyödynnetty rasti suunnittelussa ja alueen laajuus turvasi anteliaat ampuma- ja käsittelysektorit.

Harkitsimme lokoisaa junalla matkustamista, mutta road tripin elämyksellisyys vei pidemmän korren ja toisaalta mahdollisti pikaisen sukuloinnin Oulussa - kun oltiin kerrankin sopivasti kulmilla. Siispä rapsakka herätys aamuneljältä: luvassa reipasta moottorimarssia lähes lentäen Saabil-la kohti Rovajärven ampuma-aluetta (10,5h/930km). Matkaohjelmistossa laadukasta veljellistä leukailua, Andy Weirin viimeisin äänikirja sekä kisatsemppiä mennessä ja kisatulosten iffailua paluumatkalla.

Koska kyseessä olivat SM-kilpailut, niin olisi tietenkin asiaankuuluvaa valmistautua kilpailuihin huolellisesti ja hyvissä ajoin. Kesällä on kova kiire lomailla ja grillata, joten valmistautuminen oli - jos ei nyt kertaluonteista ja tarkkarajaista - niin ainakin laukausmäärien sijaan panostimme laatuun ja mielikuvaharjoitteluun automatkalla. On myös myönnettävä, että viime vuodesta veltostuneet reserviupseerit päättivät tällä kertaa jättäytyä pois TST-sarjasta - mutta ehkä sitten taas ensi vuonna.

Sateet jäivät saapumatta

Kisaurakka aloitettiin perjantai-iltana asetarkastuksella josta siirryimme majoitukseen. Majoittuminen Vaattunkönkään lomakylässä oli seesteistä ja tarjosi kaivattua mieshuoltoa raskaan moottorimarssin jälkeen sekä ensimmäisen kisapäivän haasteista toipumiseen. Tokihan könkäällä majoittui muitakin kilpailijoita, ja kuten tavallista ampuijen kesken juttu luistaa.

Kuten lähes kaikissa lajeissa, myös SRA:ssa loputtomasta määrästä erilaisia varusteita saa aikaan loputtoman määrän loputonta keskustelua. Veljesten kesken eniten parranpärinää aiheuttaneet keskustelut ”rehelliset rautatähtäimet vastaan optiikka”.

Varsinaiset rastitehtävät alkoivat lauantaiaamuna. Kisaorganisaation määräysvaltaan alistettuina liityimme porilaisvoittoiseen ryhmään ja

aloitimme rastilta yksi edeten sekä rastit että rastialueet upseerivarmaasti numerojärjestyksessä eksymisen välttämiseksi. Tänä vuonna pahivtaulut olivat melko lähellä ampujaa, mutta haastetta lisättiin käyttämällä runsaasti ositettuja tauluja. Ampumaetaisyttä kuitenkin kasvatettiin lähes jokaiselta kiväärirastilta löytyneillä Jaster-maalilaitteille. Näin myös saatiin nopeat rastiresetit ja kierto rastilta toiselle oli jouhevaa.

Kiväärirasteilla Jaster-maalilaitteiden ampumamatkat olivat sadasta kolmeensataan metriä mutta TArastilla aina 550 metriin. Siksi tutustuimme tarkemmin etukäteen .308 Win -ballistiikkaan (kohdistus 100m) yli kolmeensadan metrin ampumamatkoilla sekä milliradiaaniasteikon soveltamiseen. Tämä epäilemättä kannatti, sillä kaikki Jasterit saatiin kaadettua.

Aaween kisoihin laina-aseeksi tarjoama TA-kivääri Tikka TAC A1 Steinerin kiikaritähitelmällä oli miellyttävä tuttavuus. Taitaa olla oman TA-kiväärin hankinta jälleen yhden askeleen lähempänä. Vielä kun saisi samaan pakettiin muutaman Jasterin, jotta voisi välttää puolen kilometrin päässä sijaitsevien taulujen paikkausrallista aiheutuvan ylikunnon.

Kisaviikonlopulle ennustettiin todella hurjia sademääriä, mutta allekirjoittaneilla vain siikaongella (rasti 8) sotilaallisen reipas sadekuuro kiritti ampujia suunniteltua

nopeampaan rastin suorittamiseen.

SRA:n periaatteiden mukaisesti kilpailussa painotettiin kivääriä ja näissä kisoissa saikin nautiskella pitkällä aseella ampumista kuudella rastilla ja mehevällä noin sadanviidenkymmenen minimilaukauskäärällä. Pistoolilla ammuttiin kolmella rastilla noin 60 laukausta ja haulikolla yhdellä rastilla vähintään 12 laukausta. Lisäksi pistoolille ja haulikolle oli tarjolla erittäin mielenkiintoinen yhdistelmä, jossa osan maaleista sai ampua joko pistoolilla tai haulikolla sen mukaan, miten rastin palapeli ampujan mielestä parhaiten ratkesi.

Ruutijumalat pysyvät suotuisina

Kisojen aikataulu oli suunniteltu pahinta ajatellen. Pahimman jäätyä toteutumatta pääsimme lopettelemaan ensimmäisen kilpailupäivän ajoissa ja paluumatkalle lähdimme reilusti kisaohjelmaa etuajassa. Palkintojenjakotilaisuuteen olisi ollut hieno jäädä, mutta valitettavasti tulevan viikon veloitteet määrittivät nopean poistumisen.

Paluumatkalle lähtiessämme poikesimme toki ostamassa kisamerkin muistoksi kisoista. On sitten koto-puolella vaimoilta esitettävissä edes hieno prenikka hienoista kisoista, korkeintaan keskinkertaisesta sijoi-tuksesta puhumattakaan.

Erittäin positiivinen asia oli viime vuodesta poiketen kaluston toimimi-

nen lähes virheettömästi. Treeneissä harvemmin sattuu ja tapahtuu isompia poikkeamia kun taas isoissa kilpailuisa kaluston tempuilu on enemmänkin sääntö kuin poikkeus. Tällä kertaa ruutijumalat kuitenkin päästivät tämän kaksikon varsin helpolla.

Paluumatka sujui yllätyksettä ja jatkoimme äänikirjan kuuntelua lähestyessä loppuratkaisua. Puolimatkan jälkeen saimme ihmeteltäväksemme kisojen tulokset. Suurille kisoille tyyppilliseen tapaan saimme taas äimistellä vikkelimpien ampuijen tuloksia ja niihin mahdollisesti johtaneita oivaluksia kullakin rastilla. Pelisilmää tulisliskin tässä lajissa kehittää ampumataidon ja sulavan liikkumisen ohella.

Rastien purkamisen jälkeiseen viitoilta antaa paljon ajatuksia tulevia harjoituksia ja tärkeimpiä kehityskoh-teita varten ja meillä taitaakin olla lähes kaikki kisasuoritukset tallessa viimeisen viiden vuoden ajalta. Vaikka videoiden synnyttäminen johtaa helposti liialliseen itsekritiikkiin on tässä har-rastuksessa aina ollut tärkeintä se, että on hauskaa ja saa haastaa itseään to-della huikean harrastuspiirin seurassa.

Kaiken kaikkiaan antoisaa ja on-nistunut reissu - nyt ahkerasti mie-likuvaharjoittelemaan menestystä karsinnoissa, jotta tie aukeaisi myös seuraaviin SM-kilpailuihin.

Suuri kiitos vielä kilpailujen jär-jestäjille, tuomareille, rastinpitäjille ja kanssakilpailijoille.

ASiantuntijalta

Madridissa arvioitiin, että suurvaltojen strateginen kilpailu, jatkuva kansainvälinen epävakaus ja erilaiset shokit ja kriisit tulevat luonnehtimaan aikamme turvallisuusympäristöä. Naton pelote perustuu jäsenmaiden sotilaalliseen voimaan sekä ydinaseisiin ja ohjuspuolustukseen.

Venäjää pidetään merkittävimpänä ja suurimpana uhkana Naton turvallisuudelle, intresseille ja arvoille. Se käsittelee ensimmäistä kertaa myös Kiinaa, jota kuvataan autoritaarista maailmanjärjesty-tä tavoittelevana voimana, joka pyrkii saamaan muita maita riip-puuvuousseeseen itsestään sekä potentiaalisena Venäjän liittolai-sena. Konsepti kattaa myös koko ajan kehitettävän lähestymistavan moniin muihin uhrin ja haasteisiin mukaan lukien terrorismi, kyber-

avaruus ja hybridi.

Yhteistyövaraisen turvallisuuden osalta konseptissa painottuu liittokunnan laajenemispoliittikka ja kumppanuus EU:n kanssa. Muutenkin toimitaan yhdessä Kiina-asiassa, ilmastonmuutoksen hallin-nassa ja sotilaallisen liikkuvuuden edistämisessä. Naton avointen ovi-en politiikka korostuu. Konfliktien- ja kriisien hallintakykyä vahvistetaan lisäämällä sotavaruksien ennakkovarastointia, vahvistetaan tehostetun läsnäolon joukkoja sekä vahvennetaan komento- ja ohjaus-rakennetta. Puolustus suunnitelmat päivitetään siten, että joukoilla on ennalta määrätty tehtävä puolus-taa tiettyjä liittolaisia.

Huippukokouksessa haluttiin vahvistaa eteen työnnettyä puolustusta nostamalla Naton itäisen Euroopan taisteluosastot prikaati-

tasolle. Liittokunta lisää korkean valmiuden joukkojen määrän reilusti yli 300 000:en. Nämä joukot harjoittelevat yhdessä kansallisen joukkojen kanssa, tutustuvat puolustettavien liittolaisten paikallisiin oloihin, maastoon ja uusiin liittolaisien alueelle sijoitettuihin Naton varastoihin.

Kokouksessa julkaistiin uusimpia puolustusmenoihin liittyviä lukuja. Ne osoittavat, että vuosi 2022 on kahdeksas peräkkäinen vuosi, jolloin Euroopan liittolaiset ja Kanada kasvattavat puolustusmenojaan. Vuoden loppuun mennessä ne ovat investoineet yhteensä reilusti yli 350 miljardia Yhdysvaltain dollaria lisää sen jälkeen, kun oli sovittu puolustusinvestointisitoumuksista vuonna 2014.

Yhdeksän liittolaista saavuttaa nyt tai ylittää 2 prosentin tavoit-

teen. Yhdeksällätoista liittolaisella on selkeät suunnitelmat saavuttaa tavoite vuoteen 2024 mennessä ja viidellä muulla on konkreettisia sitoumuksia sen jälkeen. Kahta prosenttia pidetään yhä laajem-min miniminä, ei maksimina. Koko-ouksessa sovittiin myös laajasta avustuspaketista Ukrainalle, johon sisältyy esimerkiksi suojattuja vies-tinnän järjestelmiä ja droonien tor-juntajärjestelmiä sekä polttoaineen toimituksia.

Naton uudessa konseptissa määritetyistä tehtävistä (pelote, puolustus, kriisinhallinta ja kollektiivinen puolustus) Suomen tärkein tehtävä on Naton kolmannen artiklan mukaisesti huolehtia omasta kansallisesta puolustuksesta, jossa huomioidaan liittokunnan kokonaisuus ja tavoitteet. Emme voi kuitenkaan unohtaa kriisinhallinta-

ja yhteistyövaraista turvallisuutta, joka on tärkeä sillanrakentaja niihin Nato-maihin, joiden pääasialliset uhkakuvat koskevat terrorismia ja Euroopan epävakaa etelänaapurina Afrikkaa

Nato-Venäjä jännitteiden fokus on viime vuosina ollut Itämerellä ja tänään se on meidän kannalta vielä merkittävämpi laajentuen koskemaan Suomen ja koko transatlanttisen yhteisön elintärkeän infrastruktuurin turvaamista ja perushyödykkeiden saatavuuden turvaamista maalla, merellä ja ilmassa sekä kyberissä ja avaruudessa.

Madridin huippukokous vahvisti sen, että Nato on edelleen Euroopan, Yhdysvaltojen ja Kanadan turvallisuuden kivijalka.

Seppo Ruuhonen
everstiluutnantti (evp)

KOKOUKSET JA KILPAILUT

Salon Seudun Reserviupseerit ry:n

**SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
SYYSVUOSIKOKOUS**pidetään torstaina 27.10.2022 klo 18.00 Salon lukion
isossa auditoriossa (Kaherinkatu 2, Salo).

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa!
HallitusPS. Vuosikokouksen jälkeen klo 19.00 on vuorossa
marraskuun esitelmä.
USA Suurlähetystö / Dew Tiantawach - NATO from the US
perspective and US foreign policy priorities

Kyrön Seudun Reserviupseerit Ry:n

**SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
SYYSKOKOUS**pidetään maanantaina 7.11.2022 klo 19.00 alkaen
Riistatuvalla, osoitteessa Kivimäentie 218, Riihikoski.Tervetuloa
Hallitus

Halikon Reserviläiset ry

**SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
SYYSKOKOUS**Pidetään 7.11.2022 kello 19.00 Itsenäisyyden
Museolla Torikatu 7 Salo

Johtokunta kokontuu kello 18.15

**SRA-PIMEÄKILPAILU
LAILILASSA**Laitilan Reservinalliupseerit järjestävät
SRA-kilpailun 19.11.2022 Laitilassa
MS Kaikun radalla.**Rastit:**Kilpailussa ammutaan yhteensä kahdeksan rastia,
joista neljä päivällä ja neljä illalla. Minimilaukausmäärä
kiväärillä n.90lks, pistoolilla n.50lks ja haulikolla n.30lks.
(haulipatruneita max.3mm). Maksimi ampumaetäisyys
n.100M. Rastikuvaukset lähetetään kilpailijoille
sähköpostitse viikkoa ennen kisaa.**Aikataulu:**Kilpailu alkaa lauantaina 19.11. klo 12.00
ilmoittautumisella ja asetarkastuksella. Myös
pistoolikotelo tarkastetaan.
Kilpailijapuhuttelu on klo12.30 ja ampuminen alkaa
klo13.00.
Osoite: Myllykoskentie 112, Laitila.**Maksut:**Kilpailun osallistumismaksu on 40€, joka maksetaan
etukäteen viikon sisällä ilmoittautumisesta Laitilan
Reservinalliupseerien tilille, Lounais-Rannikon OP
FI65 5211 0340 0188 23 Kilpailuilmoittautuminen on
voimassa vasta osallistumismaksun suorittamisen
jälkeen.**Vakuutusturva:**Kilpailuun osallistuvilla on oltava SRA-ampujan kortti,
sekä vakuutusturva (joko Reserviläisen toimintaturva
tai SAL:n kilpailulisenssiin sisältyvä vakuutus), joiden
voimassaolo on esitettävä kilpailupaikalla
ilmoittautumisen yhteydessä.**Muuta:**Kilpailun yksipäiväisyyden vuoksi kilpailuun mahtuu
mukaan enintään n.30 kilpailijaa + toimitsijat. Illalla
ammuttavilla rasteilla käytetään joko aseeseen
kiinnitettävää tai kädessä pidettävää valaisinta. Kivääri-
ja haulikkorasteilla valaisimen tulee olla kiinnitettynä
aseeseen.
Toimitsija kilpailu alkaa perjantaina 18.11. Mikäli olet
halukas toimitsijaksi, ota yhteyttä Kilpailunjohtajaan tai
Ratamestariin.
Paikalla kanttiini.**Ilmoittautumiset:**Viimeistään 9.11. osoitteeseen: kristian.sukari@gmail.
com
Ilmoittautuessa mainittava nimi, syntymäaika,
yhdistys, SRA-kortin numero, luokka ja mahdollinen
ryhmätoivomus sekä jos tarvitset järjestäjältä laina-
aseen/patruunat.**Lisätiedot:**Kristian Sukari / kilpailun johtaja 050 5501357
Harri Suominen / ratamestari 040 5112517.
Tervetuloa!

Turun Reserviupseerit ry:n

SYYSKOKOUSTervetuloa yhdistyksen vuoden 2022 sääntömääräiseen
syyskokoukseen Heikkilän Sotilaskodin pääsaliin
(Rykmentintie 15, Turku) maanantaina 31.10.2022.Kokousohjelma alkaa kello 17:30 kokousohjelmaa, jonka
pitää prikaatikenraali (evp) Juha Pyykönenaiheenaan ajankohtainen turvallisuuspoliittinen tilanne.
Kahvia ja pientä särkeä on tarjolla ennen esitelmän alkua.
Varsinainen syyskokous alkaa kello 18:30.Kokoukseen ja esitelmään on mahdollista osallistua myös
sähköisesti. Kokouslinkki Teams -ympäristöön toimitetaan
ilmoittautuneille sähköpostitse ennen kokousta.Ilmoittautumiset syyskokoukseen (sekä paikan päälle, että
verkkoon) pyydetään perjantaihin 21.10.2022 kello 18
mennessä osoitteella toimisto@tru.fi.Lämpimästi tervetuloa!
TURUN RESERVIUPSEERIT RY
HallitusLoimaan Reserviupseerit ry.
Loimaan Seudun Reserviläiset ry.**SYYSKOKOUS**Keskiviikkona 16.11. klo 18.00
Veteraanituvalla, Veteraanintie 25, LoimaaKokouksen jälkeen esitelmä
Johtokunnat klo 17.30Piikkiön-Kaarinan Reserviupseerit ry. ja
Kaarinan-Piikkiön Reserviläiset ry.**SÄÄNTÖMÄÄRÄISET
SYYSKOKOUKSET**pidetään torstaina 17.11.2022 klo 18 alkaen Piikkio
Works Oy:n tiloissa Kolamäentie 2, 21500 Piikkiö.

Kokouksen alussa esitelmä ja kahvitarjoilu.

Tervetuloa!
Hallitukset**ITSENÄISYSPÄIVÄNÄ**kunnioitamme sankarivainajien muistoa
hartaushetkellä Turun sankarihaudoilla klo 11.00 Ennen
tilaisuutta laskemme vapauden kukat haudoille.
Kynttilät sytytämme jo 5.12.

Köthen: Hymni Laivaston soittokunta

SEPPELEENLASKU SANKARIRISTILLE

Heikki Klemetti: Oi kallis Suomenmaa

Jean Sibelius: Finlandia

Mieskuoro Laulun Ystävät

Puhe

Virsi 170: 1 ja 4 Kuoro ja yleisö
Aamensoitto Laivaston soittokunta**Kukkien lasku alkaa n. klo 10.15**

9.00 Seppeleenlasku Jääkärimuistomerkillä

9.15 Seppeleenlasku Unikankareelle

9.30 Seppeleenlasku Karjalaan jääneiden

vainajien muistomerkillä

10:15 Kukkien lasku alkaa

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIUPSEERIPIIRI RY:N JA
VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRI RY:N**SYYSKOKOUKSET**Kummankin piirin syyskokoukset pidetään 3.11.2022 klo
18.00 alkaen Heikkilän sotilaskodissa
(Rykmentintie 15, Turku).Kokouksissa käsitellään piirien sääntömääräiset
kevätkokouksen asiat.Ilmoittautumiset (nimi ja sähköpostiosoite) kokoukseen
27.10. mennessä toiminnanjohtajalle
(toiminnanjohtaja.vsrespiirit@gmail.com). Kokouskahvitarjoilu
ja valtakirjojen tarkastus kello 17.30 alkaen.

Piirihallitukset

**Syväsukellus
turkulaisuuteen**

TILAA ts.fi/tskortteli

KortteliJotta kaupassa
olisi kiva käydä.Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry

MERKKIPÄIVÄT

MARRASKUU

100 VUOTTA

30.11. Alikersantti Eeri Hyrkkö Nousiainen

97 VUOTTA

4.11. Vääpeli Eero Kaira Laitila

95 VUOTTA

4.11. Korpraali Esko Urmas Koski TL

94 VUOTTA

13.11. Luutnantti Matti Mäki Salo

93 VUOTTA

7.11. Kersantti Bengt Vilja Turku

92 VUOTTA

19.11. Yliluutnantti Mauri Ihattula Lokalahti

85 VUOTTA

5.11. Lääkintämajuri Tapani Havia Muurla

24.11. Luutnantti Pertti Kuisma Somero

80 VUOTTA

11.11. Yliluutnantti Lauri Riikonen Turku

21.11. Alikersantti Urpo Hiiri Paimio

30.11. Luutnantti Antti Heininen Kruusila

75 VUOTTA

4.11. Kapteeni Jyrki Nurmio Turku

5.11. Vänrikki Martti Mäkinen Paimio

14.11. Alikersantti Hannu Kulmala Perniö

16.11. Ylikersantti Hannu Kylliäinen Oripää

18.11. Vääpeli Torsti Penttilä Mellilä

19.11. Alikersantti Martti Martelius Mynämäki

27.11. Korpraali Jarmo Tuominen Laitila

70 VUOTTA

12.11. Luutnantti Kari Mattila Lieto

19.11. Vänrikki Sakari Sonkki Laitila

29.11. Luutnantti Harri Seikola Raisio

60 VUOTTA

2.11. Yliluutnantti Timo Anttila Helsinki

5.11. Luutnantti Matti Ekman Turku

20.11. Luutnantti Antti Helminen Uusikaupunki

23.11. Alikersantti Ilkka Ratamo Vaskio

26.11. Ylikersantti Markku Rosten Kalanti

50 VUOTTA

4.11. Tykkimies Sami Helle Masku

6.11. Kersantti Harri Hassinen Halikko

7.11. Jääkäri Marko Valkeinen Lokalahti

13.11. Alikersantti Pasi Markula Niinijoki

13.11. Alikersantti Tomi Virtanen Koski TL

15.11. Luutnantti Sami Jalonen Lieto

28.11. Kersantti Pasi Saastamoinen Lehmo

30.11. Ylimatruusi Antti Soinin Kuusisto

JOULUKUU

95 VUOTTA

24.12. Kapteeni Kaarlo Koskenmäki Salo

91 VUOTTA

9.12. Yliluutnantti Veikko Laihi Laitila

19.12. Yliluutnantti Jukka Heikkilä Salo

90 VUOTTA

6.12. Kersantti Arvo Ali-Rantala Loimaa

14.12. Yliluutnantti Jouko Tiitola Kangasala

18.12. Alikersantti Esko Haaksilahti Littoinen

31.12. Luutnantti Eero Ahokas Turku

85 VUOTTA

19.12. Vänrikki Hannu Eerola Turku

22.12. Sotamies Veikko Heikkilä Alastaro

26.12. Kapten Bjarne Blomqvist Pargas

26.12. Yliluutnantti Tapani Pessala Piikkiö

80 VUOTTA

5.12. Sotilasmestari Jorma Karvonen Littoinen

10.12. Vänrikki Raimo Rahkonen Turku

11.12. Yliluutnantti Antero Mero Turku

14.12. Kapten Jorma Ake Pargas

15.12. Vänrikki Matti Ranne Turku

16.12. Premiärlöjtnant Pertti Alhonen Pargas

75 VUOTTA

4.12. Ylikersantti Jouni Leinonen Aura

8.12. Korpraali Antti Aitala Turku

8.12. Yliluutnantti Tarmo Kallio Salo

12.12. Sotilasmestari Tauno Punta Loimaa

13.12. Luutnantti Matti Partala Raisio

14.12. Yliluutnantti Jouko Rinne Mellilä

16.12. Yliluutnantti Aapo Angervo Taivassalo

21.12. Kersantti Keijo Viljanen Loimaa

ADWORKS
SUUNNITTELU | TUOTANTO | ASENNUS

**TEIPPAUKSET
TARRAT
TULOSTEET
KYLIT
OPASTEET
AURINGON-
SUOJAKALVOT**

Soita ja tilaa! PUH. 029 007 4545

ADWORKS.FI | ADWORKSOY | ADWORKSOY | KAKONTIE 7, LIETO

**KOTIMAINEN
LED-VALAISTUKSEN
ASiantuntija**

Sauna | Keittiö | LED-profiilit ja valot sisä- ja ulkovalaistukseen

www.ledify.fi **LEDIFY**

Parivartio
Seuraava numero ilmestyy
21.12.2022
Aineisto seuraavaan lehteen
2.12. mennessä

70 VUOTTA

5.12. Everstiluutnantti Jari-Matti Autere Oripää

18.12. Luutnantti Jukka Juvonen Taivassalo

22.12. Luutnantti Lassi Virtanen Masku

23.12. Lääkintäkapteeni Hannu Rintala Vahto

24.12. Alikersantti Erkki Vuotinen Turku

60 VUOTTA

9.12. Kapteeni Ari Valli Raisio

10.12. Merja Junntila Mynämäki

17.12. Luutnantti Hannu Pölönen Halikko

22.12. Premiärlöjtnant Ismo Kempus Pargas

50 VUOTTA

6.12. Kalle Etuaho Tammiainen Turku

7.12. Alikersantti Joni Rintala Turku

7.12. Korpraali Janne Suominen Ilmarinen

11.12. Yliluutnantti Pekka Anttila Espoo

17.12. Vänrikki Jussi Järvelä Turku

17.12. Alikersantti Toni Liesipuro Turku

**KUN TAHDOT PANKILTA
PALVELUA,
ET KOHTELUA.**

Liedon
Säästöpankki

TAHDON ASIALLA.

Kaarina | Lieto | Loimaa | Naantali | Paimio | Raisio | Turku |
P. 010 430 900* saastopankki.fi/liedonsp
* Hinta 8,35 snt/puh. + snt/min. kotimaan lanka- ja matkapuhelinliittymistä.

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi

ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijoen tie 81, Alastaro • (02) 764 1955

KOTIKENTTÄETU

Turusta suoraan:

- +
 - +
 - +
- Kotimaan kohteisiin
Ulkomaan kohteisiin
Lomalennoille

Toimivat ja nopeat matkustaja-
ja rahtilennot suoraan Turusta
maailmalle

Turun Lentoasemalta
lentäen maailmalle

Turku | Raisio | Salo | Forssa

LUE LISÄÄ: keskusautohalli.fi